

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัย เรื่อง ทักษะของประชาชนต่อการขายบริการทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ต ผู้ศึกษาได้กำหนดขอบเขตของกระบวนการและเงื่อนไขการเข้าสู่ปัญหาการขายบริการทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ตที่ต้องทำความเข้าใจความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการขายบริการทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ต ในบทนี้จึงเสนอเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

- แนวคิดเรื่องการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์
- แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเข้าร่วมกิจกรรม
- แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัย
- แนวคิดเกี่ยวกับทักษะ
- ทฤษฎีไร้ระเบียบ (Theory of Anomie)
- ทฤษฎีวัฒนธรรมรองของเด็กกระทำผิด (Delinquent subculture theory)
- ทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน
- ทฤษฎีการเลียนแบบ (Theory of Imitation)

2. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ต

- ความหมายของอินเทอร์เน็ต
- ความเป็นมาของระบบอินเทอร์เน็ต

3. การขายบริการทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ต

- วิวัฒนาการการขายบริการทางเพศ
- รูปแบบการขายบริการทางเพศ
- สถิติการขายบริการทางเพศ

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5. กรอบแนวคิดในการศึกษา

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเรื่องการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์

ปัจจุบันเรากำลังก้าวมาถึงจุดเปลี่ยนแปลงที่สำคัญอีกครั้งหนึ่งของประวัติศาสตร์ การสื่อสารมวลชน ซึ่งเป็นผลมาจากการพัฒนาของเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ ที่ได้ดำเนินต่อเนื่องมาตลอดระยะเวลา ทำให้เกิดการหลอมรวมกันระหว่างสมรรถนะของคอมพิวเตอร์ ประสานเข้ากับเทคโนโลยีการสื่อสาร จนทำให้เกิดการสื่อสารผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ขึ้น เป็นช่องทางการสื่อสารใหม่ที่กำลังก้าวเข้ามามีบทบาทอย่างในปัจจุบัน และทำให้รูปแบบการสื่อสารมวลชนดั้งเดิมเปลี่ยนแปลงไป (กิตติพงษ์ ไทยเจริญ, 2541, น. 24)

การสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ หรือ CMC (computer-mediated communication) เกิดขึ้นในช่วงปีทศวรรษที่ 1990 โดยเริ่มต้นจากระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (computer networking) ถูกนำมาใช้เพื่อการสื่อสารกันระหว่างบุคคล หรือกลุ่มบุคคลต่าง ๆ เป็นระบบการสื่อสารข้อมูลที่เป็นข้อความ ภาพ สัญลักษณ์ และเสียง ระหว่างคอมพิวเตอร์เครื่องหนึ่งไปสู่คอมพิวเตอร์อีกเครื่องหนึ่งหรือหลายเครื่อง โดยใช้คอมพิวเตอร์เป็นตัวเชื่อมต่อกับระบบโทรคมนาคม เช่น โทรศัพท์ เคเบิลใยแก้วหรือดาวเทียม เป็นสื่อกลาง (กิตติ กันภัย, 2543, น. 101)

แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเข้าร่วมกิจกรรม

แนวคิด Precede Framework ซึ่งย่อมาจาก Predisposing Reinforcing and Enabling Caused in Educational Diagnosis and Evaluation เป็นแนวคิดที่พัฒนารูปแบบ เพื่อใช้ในการวิเคราะห์โดยศึกษาทั้งปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอกของบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรม และเน้นพฤติกรรมของบุคคลมีสาเหตุมาจากหลายปัจจัย การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมจึงต้องมีหลายปัจจัยประกอบกัน และต้องวิเคราะห์ถึงปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อพฤติกรรมของบุคคลนั้นก่อน (สำเนียง ชาติกบุตร, 2542, น. 11-13) จำแนกได้คือ

1. ปัจจัยนำ (Predisposing Factors) หรือ ปัจจัยผลักดัน (Push Factors) เป็นคุณลักษณะของแต่ละบุคคลที่ทำให้เกิดแรงจูงใจที่กระทำ ประกอบด้วย ความรู้ ทัศนคติ ค่านิยม การรับรู้ ฯลฯ

1.1 ปัจจัยสภาพแวดล้อม ได้แก่ สังคมอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ย่ำแย่ มีการจัดการที่ไม่ดี มีแหล่งมั่วสุม ค้ายาเสพติด แหล่งอบายมุข ช้องค้ำประเวณี เกมส์ ซีดี้ลามก มักจะส่งเสริมให้

มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร มีการใช้สารเสพติด ทำให้เข้าสู่การขายบริการทางเพศ (ศูนย์ประสานงานเพื่อพิทักษ์สิทธิเด็กจังหวัดเชียงใหม่, 2544, น. 17-19)

1.2 ปัจจัยสถาบันครอบครัวที่ไม่มั่นคง ครอบครัวแตกแยก หย่าร้างต้องประสบปัญหาเกี่ยวกับการปรับตัวกับครอบครัวใหม่ มีความขัดแย้งตลอดเวลา เกิดการปฏิสัมพันธ์ทางลบกับสังคม ขาดความอบอุ่น และคบเพื่อน มั่วสุม ทำให้เข้าสู่การขายบริการทางเพศในที่สุด

1.3 ปัจจัยด้านตัวเด็กเอง ตั้งแต่แรกเกิด ได้แก่ คลอดก่อนกำหนด การเจ็บป่วย มีพฤติกรรมก้าวร้าว ขาดความเชื่อมั่น ภาควมมีใจในตัวเอง แก้ปัญหาให้ตนเองไม่ได้

2. ปัจจัยเอื้อ (Enabling Factors) หรือปัจจัยดึงดูด ทำให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ในการกระทำต่าง ๆ ต้องอาศัยประสบการณ์มากพอ จึงเกิดทักษะในเรื่องนั้น ๆ (Green, et al., 1980)

2.1 สื่อบางประเภทกระตุ้น เร่งเร้าให้เด็กเรียนรู้เรื่องเพศ ไม่ว่าจะเป็นการโฆษณา ฤยางอนามัย ละคร วิดีโอ ซีดี ที่เน้นฉากเลิฟซีน และความคิดเน้นความสัมพันธ์แบบทดลองอยู่รวมกันเหมือนวัยรุ่นชาวอเมริกันในภาพยนตร์ ทำให้เด็กเกิดค่านิยมการมีคู่ มีเพศสัมพันธ์กันเร็ว

3. ปัจจัยจูงใจ (Motivative Factors) ได้แก่ความสำเร็จ การยกย่อง มีเงินใช้ สิ่งที่ทำให้ความพึงพอใจแก่ภาพลักษณ์ของความเป็นอยู่ เพื่อดำรงชีวิต (ณพลลักษณ์ อเนกศรี, 2550, น. 33) ดังนั้นปัจจัยที่ทำให้เกิดการขายบริการทางเพศ มี 2 ปัจจัยที่สำคัญ ๆ ได้แก่

ปัจจัยภายใน

1. กลุ่มที่รู้สึกตัวเองต่ำ้อยอยู่แล้ว คนที่รู้สึกต่ำ้อยกว่าเพื่อนจะหาสิ่งชดเชย เช่น ฐานะแตกต่างจากเพื่อนไม่ถูกยอมรับจากเพศตรงข้าม แล้วคิดว่าไหน ๆ ก็ไม่ดีแล้ว ถ้าขายบริการทางเพศเพิ่มขึ้นก็คงไม่เลวมากไปกว่าเดิม

2. มีลักษณะต่อต้านกฎเกณฑ์ทางสังคมเกิดจากครอบครัวถูกกดดันจากสภาพแวดล้อม จนทำให้ขาดกฎเกณฑ์ในการดำเนินชีวิตแบบพ่อแม่ลูกทั่วไป ซึ่งส่วนมากมักพบว่าพ่อแม่มีภรรยาน้อย แม่คบชู้ จึงทำให้กลุ่มนี้เลือกปฏิบัติเพื่อสะท้อนความสะใจของตัวเองเพื่อเรียกร้องความสนใจจากกลุ่มสังคมเพศ

3. สูญเสียความมั่นใจในตัวเองกลุ่มนี้มักเกิดขึ้นในกลุ่มที่อกหักหรือถูกทอดทิ้งซึ่งจะเข้าสู่วงจรการขายบริการทางเพศได้ 2 ทาง คือ ส่วนหนึ่งจะหันไปเที่ยวกับกลุ่มเพื่อนที่เที่ยวกกลางคืนแล้วเสียตัวในที่สุด อีกส่วนหนึ่งจะพึ่งยาเสพติด/เหล้า ซึ่งเมื่อดื่มเหล้าหรือเสพยาเสพติดแล้วก็จะทำให้ขาดสติ และมีเพศสัมพันธ์แบบเลยตามเลยที่นำไปสู่ค่านิยมสลับคู่สลับกลุ่มหรือที่เรียกว่าสวิงกิ้ง โดยสิ่งเหล่านี้ทำเพื่อทดแทนความเจ็บปวดทางใจซึ่งนำไปสู่หนทางการเข้าสู่การขายตัว

4. อยากสนุก อยากหาความตื่นเต้น ประเพณีนี้จะมาจากครอบครัวที่มีฐานะดี มีพร้อมทุกอย่าง แต่อยากหาความแปลกใหม่ จากการมีเซ็กซ์ มองว่าเซ็กซ์เป็นกิจกรรมบันเทิงระหว่างบุคคล ส่วนใหญ่มักเป็นผลมาจากการไม่รู้จักรักตนเอง

ปัจจัยภายนอก

1. ความจำเป็นด้านฐานะมักจะมีปัญหาเรื่องเงินค่าเล่าเรียนที่สูงลิ่ว ค่าเช่าอพาร์ทเมนต์ หอพัก แมนชั่น ค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน ซึ่งจะพบมากในเด็กต่างจังหวัด ทั้งนี้เป็นผลสืบเนื่องมาจากเศรษฐกิจตกต่ำเมื่อปี 2541 และปัญหาเศรษฐกิจของประเทศตกต่ำนี้ยังทำให้เกิดความอ่อนแอทางสถาบันครอบครัวและสถาบันการศึกษาอีกด้วย

2. หลงใหลในวัตถุนิยมอยากใช้ของฟุ้งเฟ้อตามแฟชั่น โดยกลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลอย่างมากคือ เพื่อนใช้อะไรก็ต้องมีเหมือนเพื่อน เพื่อที่จะได้รับการยอมรับจากเพื่อน ดังนั้นเมื่อรสนิยมสูงขึ้น แต่รายได้ต่ำ ผลสุดท้ายต้องหารายได้จากการขายบริการทางเพศ ซึ่งในปัจจุบันเพื่อนที่มีเงินและตามแฟชั่นจะเป็นที่ชื่นชอบ

3. ผลจากการเสพยาวิยรุ่นนิยมเสพยา 3 ชนิด คือ ยาอี ยาเค ยาบ้า ซึ่งเมื่อเสพยาจะไม่สามารถควบคุมร่างกายของตัวเองได้ ทำให้เกิดความต้องการทางเพศสูงขึ้น ยาบางตัวมีราคาแพง จึงต้องรวมกลุ่มกันซื้อเพื่อมาเสพ ซึ่งเป็นที่มาของการมีเซ็กซ์หมู่ในวิยรุ่นดังที่กล่าวแล้วข้างต้น

4. ค่านิยมเรื่องเพศแบบญี่ปุ่นและตะวันตกการเลียนแบบหนุ่มสาวชาวญี่ปุ่น และเนื้อหาในการ์ตูนญี่ปุ่นที่เน้นถึงการยอมเสียตัวเพื่อความทรงจำครั้งแรกกับคนที่ตนเองรัก และวัฒนธรรมตะวันตกที่เลือกมีเซ็กซ์กับคนแปลกหน้าเพื่อความตื่นเต้น ฉกฉวยในภาพยนตร์ฮอลลีวูดที่เน้นการมีเพศสัมพันธ์สำหรับการออกเดทครั้งแรก

5. ผลจากการพนันและการติดหนี้ นักศึกษาขายตัวเพราะติดหนี้จากการพนันบอล นอกจากนี้ยังพบว่าค่าโทรศัพท์ก็เป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่เป็นแรงกดดันให้เด็ก ม.ต้นต้องเข้าสู่การขายบริการทางเพศ

6. สังคมละทิ้งวัฒนธรรมไทยที่ดีงามสังคมไทยละทิ้งความสำคัญของเครื่องมือทางวัฒนธรรมที่จะยับยั้งปัญหา และสร้างเครื่องมือทางวัฒนธรรมใหม่คือการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ไม่ถือเป็นการเสียตัวยึดถือวัตถุเป็นสำคัญ (วรพล พรหมิกบุตร, 2545)

แนวคิดเกี่ยวกับทัศนะ

ทัศนะ ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 ได้ให้ความหมายของคำว่า “ทัศนะ” ว่า หมายถึง ความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นบุคคล สิ่งของ การกระทำหรือสถานการณ์ต่าง ๆ

สมเกษม จารักษ์ (2528, น. 10) กล่าวว่า ทัศนะ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดหรือความคิดเห็นของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ที่มีต่อสิ่งหนึ่ง รวมทั้งแนวปฏิบัติ หรือท่าทีที่มีต่อสิ่งแวดล้อมอย่างใดอย่างหนึ่ง หรืออีกนัยหนึ่งคือ ความคิดเห็นหรือข้อคิดเห็น

หทัยรัตน์ พุ่มคชา (2533, น. 10) พูดถึงทัศนะเป็นความรู้สึกนึกคิด หรือ ความคิดเห็นของบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่มีต่อสิ่งหนึ่ง รวมทั้งแนวปฏิบัติ หรือท่าทีต่อสิ่งแวดล้อมอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหมายถึงความคิดเห็น ความรู้สึกเฉพาะตัวของบุคคลที่สนองต่อคำถาม ในแบบสอบถาม ความคิดเห็นโดยไม่มีผู้วิจัยว่าถูกหรือผิด ดีหรือไม่ดี เป็นความรู้ ความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง รวมทั้งแนวทางปฏิบัติหรือท่าทีที่มีต่อสิ่งนั้น

ทฤษฎีไร้ระเบียบ (Theory of Anomie)

ทฤษฎีไร้ระเบียบ เป็นทฤษฎีที่กล่าวถึงความไม่เป็นเสถียรภาพที่เกิดขึ้นในสังคม ทฤษฎีไร้ระเบียบ มีรากเหง้าที่แท้จริงจากทฤษฎีคณิตศาสตร์ของระบบซับซ้อน หรือระบบที่มีวิวัฒนาการไม่เป็นเชิงเส้น (ไร้เสถียรภาพ) แต่แท้ที่จริงแล้วแหล่งที่มาของทฤษฎีไร้ระเบียบมาจากทุกปรากฏการณ์ในธรรมชาติ แม้แต่กระแสคลื่นชาตินิยม (ใหม่) ก็นำไปสู่ความไร้ระเบียบกระบวนการใดที่ไร้เสถียรภาพ มีความอ่อนไหวสูงต่อการกระทบจากสิ่งอื่น เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างก้าวกระโดดทันทีทันใด ทำให้การทำนายผลลัพธ์ไม่แม่นยำ นั่นคือความหมายของความไร้ระเบียบประเด็นหลักของทฤษฎีไร้ระเบียบ คือความอ่อนไหวอย่างยิ่งต่อเงื่อนไขเริ่มต้นของกระบวนการ และความไม่เป็นจริงของหลักการเหตุและผลแบบเชิงเส้นที่เป็นเสาหลักของฟิสิกส์แบบแยกส่วนซึ่งกำเนิดจากยุคปฏิวัติอุตสาหกรรมในอังกฤษในทฤษฎีไร้ระเบียบบอกว่าจุดเริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลงจะเริ่มจากชายขอบก่อน คนเพียง 5% ก็สามารถเปลี่ยนแปลงสังคมได้ เดิมเราคาดหวังมหาบุรุษในการนำการเปลี่ยนแปลงสังคม แต่กระบวนการทัศน์ในการมองโลกได้เปลี่ยนไป (Paradigm Shift) โดยมองว่าพลังของมนุษย์เล็ก ๆ ที่เป็นปัจเจกชนที่มีปฏิสัมพันธ์กันนั้น มีพลังสร้างสรรค์และเป็นจุดเล็ก ๆ มากมายที่จะมารวมกันในการเปลี่ยนแปลงสังคมในที่สุด เมื่อระบบเข้าสู่สภาวะที่ไร้ระเบียบและทางเลี้ยว (Bifurcation) มาถึงระบบซับซ้อน (Complex System) จะมี 3 สถานะ คือ ภาวะสมดุล (Order)

ใกล้จุดสมดุล กล่าวคือมีการกวัดแกว่งบ้าง แต่ยังรักษาสภาพเดิมไว้ได้ใกล้จุดสมดุล ถ้าได้รับการกระทบจะมีผลใหญ่หลวงต่อการเปลี่ยนแปลงหรือการล่มสลายของระบบได้ ดังนั้นถ้าเราประเมินว่า สถานการณ์อยู่ห่างไกลจุดสมดุลมากแล้ว การกระทบด้วยเหตุการณ์เล็ก ๆ จะเกิดทางแยกที่ให้เลือกเดิน (Bifurcation) ขึ้นมา ซึ่งอาจเป็นในทางที่ดีขึ้นหรือเลวลงก็ได้ เราไม่สามารถแก้ปัญหาสังคมที่มีอยู่มากมายในทุกจุดได้ อีกทั้งเรายังมีกำลังคนกำลังเงินที่จำกัด แต่ถ้าเราจับ Pattern ของปัญหาได้ เราจะรู้ว่าจะจัดตรงจุดไหนจัดเมื่อไหร่ ซึ่งจะแก้ปัญหาได้อย่างมาก ถ้าเราหาพบจุดคานงัดแล้วพุ่มกำลังลงไปแก้ไขที่จุดสำคัญ แทนการกระจายกำลังแก้ทุกจุดเราจะแก้ปัญหาสังคมนั้น ๆ ได้ การเปลี่ยนแปลงสังคมต้องการปัจจัยชนที่เป็นอิสระ ไม่ใช่การจัดตั้งที่เหมือนกันหมด เพราะความเป็นอิสระทางความคิดและการกระทำ ภายใต้กติกาของการสื่อสารและการอยู่ร่วมกันจะทำให้เกิดคุณภาพในการเปลี่ยนแปลงสังคม เป็นการผุดบังเกิด (Emergence) อย่างเฉียบพลัน เราต้องยอมรับว่า สังคมไม่อาจจะสนองความต้องการของทุกคนได้ ตลอดจนไม่อาจจะให้ทุกคนปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ทุกอย่างที่วางไว้ได้ เพราะบุคคลอาจจะกระทำการฝ่าฝืนเพราะมีเหตุชักจูงใจให้กระทำไป เช่น อยากดัง อยากสนุก ฯลฯ Merton ได้กล่าวถึงโครงสร้างของสังคมบางอย่าง ที่ก่อให้เกิดความไม่เป็นระเบียบในสังคม โดยมีตัวแปรผัน 2 อย่าง คือ

1. จุดหมายปลายทางวัฒนธรรม ที่สังคมในขณะนั้นยึดมั่นและนำไปปฏิบัติในการอยู่ร่วมกัน ซึ่งจุดหมายปลายทางนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะของสังคมและสภาพแวดล้อม และถ้าหากลักษณะของสังคมและสภาพของสังคมเปลี่ยนแปลงไป จุดหมายปลายทางทางวัฒนธรรมอาจเปลี่ยนแปลงได้ เป็นค่านิยมสังคมส่วนใหญ่ยึดถือปฏิบัติในขณะใดขณะหนึ่งว่าเป็นสิ่งถูกต้อง

2. วิธีการต่าง ๆ ที่สังคมได้กำหนดไว้ให้บุคคลปฏิบัติตาม เป็นการจำกัดเสรีภาพให้อยู่ในขอบเขต หรือห้ามการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง เป็นการปฏิบัติตามคุณธรรมต่าง ๆ ที่สังคมต้องการหรือยอมรับ เช่น มีระเบียบวินัย อุดม ฯลฯ เป็นการชี้แนวทางให้บุคคลปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่วางไว้ เพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยในสังคม และถ้าใครปฏิบัติตามอุดมคติ ชีวิตก็จะประสบความสำเร็จและสมหวังซึ่งในสังคมปัจจุบันมีปัญหา เรื่องจุดหมายปลายทางหรือเป้าหมายกับวิธีการที่สังคมกำหนดเพราะทั้ง 2 อย่าง เป็นเรื่องที่มีมนุษย์กำหนดขึ้นมา จากความสัมพันธ์ของวิธีการทั้งสองอย่างนั้น ช่วยให้เราเข้าใจการปรับตัวของบุคคลในสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งมีอยู่ 5 ประเภท ดังนี้

- 1.1 การปฏิบัติตาม เป็นการยอมรับปฏิบัติตามจุดหมายปลายทางและวิธีการที่สังคมกำหนด โดยการยอมรับกฎเกณฑ์และนำไปปฏิบัติ เพื่อต้องการประสบความสำเร็จ หรือทำตามที่สังคมเห็นว่าถูกต้อง โดยมีความพอใจในสิทธิหน้าที่ของตน ตลอดจนมีการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลอื่นตามสังคมกำหนด

1.2 แหวกแนว เป็นการปรับตัวแบบที่เน้นในเรื่องเป้าหมายของความสำเร็จ ด้วยวิธีการใดก็ตามที่จะทำให้ได้เงินและอำนาจ ไม่ว่าจะเป็นการฉ้อโกงหมายผิดระเบียบแบบแผนใดก็ตามเป็นการเน้นในเรื่องจุดหมายปลายทางมากกว่าวิธีการต่าง ๆ ที่สังคมกำหนด

1.3 เจ้าวระเบียบพิธี เป็นบุคคลที่ปฏิบัติไปตามวิธีการที่สังคมกำหนด ไม่อยากทำอะไรที่ผิดไปจากระเบียบแบบแผนกฎเกณฑ์ที่วางไว้โดยอาจจะเป็นคนที่ไม่มีความทะเยอทะยาน หรือกลัวจนไม่กล้าทำอะไร หรือไม่ก็เป็นคนที่ดีไม่อยากต่างพร้อยหรือมีความผิด เป็นบุคคลที่คล้าย ๆ กับพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่ ปรัชญาของบุคคลพวกนี้มักจะออกมาในคำพูดที่ว่า ไม่อยากจะเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับ หรือขอปลดปล่อยไว้ก่อนดีกว่า

1.4 หนีโลก เป็นพวกที่ไม่ยอมรับจุดหมายปลายทางและวิธีการที่สังคมกำหนด เป็นการปรับตัวที่ผิดไปจากค่านิยมทั่วไป และมีบางคนปรับตัวในทางที่ผิดธรรมดาไม่ได้เป็นไปตามบรรทัดฐานที่กำหนด

1.5 ทำทาย เป็นพวกที่ชอบการเปลี่ยนแปลงแก้ไขใหม่ ต้องการปรับปรุงโครงสร้างทางสังคมเสียใหม่ เพราะไม่พอใจในโครงสร้างเดิมที่เขาเห็นว่าไม่ดีพอไม่มีความเท่าเทียมกัน จึงพยายามจะหาวิธีการหรืออุดมการณ์ใหม่ การทำทายบางอย่างก็เป็นพฤติกรรมที่ขัดต่อศีลธรรมอันดีงาม เช่น พวกที่ชอบทำตัวผิดจากสิ่งที่ถูกที่ควร เช่นการเล่นการพนัน (สุพัตรา สุภาพ, 2540, น. 85-89) จากทฤษฎีไร้ระเบียบ เป็นการกล่าวถึงความไม่เป็นเอกภาพที่เกิดขึ้นในสังคม สังคมไม่อาจจะสนองความต้องการของทุกคนได้ และไม่สามารถจะทำให้ทุกคนปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ทุกอย่างที่วางไว้ได้ การฝ่าฝืนจึงเกิดขึ้นในสังคมอาจเพราะมีเหตุชักจูงใจให้กระทำ หากนำมาเปรียบเทียบกับเยาวชนที่มีพฤติกรรมการเล่นอินเทอร์เน็ตหรือการขายบริการทางเพศได้คำถามว่า เหตุที่เขาเข้ามาขายบริการทางเพศนั้นเขามีจุดหมายปลายทางของการคิดตัดสินใจในการประกอบอาชีพในครั้งแรกอย่างไร และกระบวนการที่ทำให้เขาตัดสินใจขายบริการทางเพศนั้นมีแรงจูงใจ หรือเหตุผลประการใด ชอบความสบาย หรือต้องการเงิน

ทฤษฎีวิวัฒธรรมของเด็กกระทำผิด (Delinquent Subculture Theory)

ทฤษฎีวิวัฒธรรมของเด็กกระทำผิด (Delinquent subculture theory) อัลเบิร์ต โคเฮน (Albert Cohen) ได้พิมพ์หนังสือชื่อว่า Delinquent Boy: The Culture of the Gang (เด็กกระทำผิด: วัฒนธรรมของแก๊ง) ในปี ค.ศ. 1955 โดยยกตัวอย่างสังคมของชนชั้นกลางและชนชั้นกรรมกรในสหรัฐอเมริกา สังคมให้ความสำคัญในเรื่องความทะเยอทะยาน ความก้าวหน้า ความสำเร็จ

และการศึกษา ซึ่งทั้งสองชนชั้นต่างยอมรับข้อตกลงหลักร่วมกันตามวัฒนธรรมของกลุ่มตน สามารถแยกความแตกต่างของค่านิยมที่ใช้ยอมรับระหว่างชนชั้นกลางและชนชั้นกรรมกร

โคเฮนเห็นว่าในระบบโรงเรียนของสหรัฐอเมริกาจะยึดค่านิยมของชนชั้นกลางมาเป็นบรรทัดฐานหรือเป็นระเบียบในการให้นักเรียนปฏิบัติ ถ้านักเรียนประสบความสำเร็จในโรงเรียนก็ต้องยอมรับและปฏิบัติตามค่านิยมของชนชั้นกลาง ถ้าพิจารณาแล้วจะพบว่าเด็กที่มาจากชนชั้นต่ำจะเกิดปัญหาในการปรับตัวเป็นอย่างมาก ทำให้เด็กเกิดความขัดแย้งในตัวเอง เกิดความกดดัน และมีความตึงเครียด ผลคือเด็กชนชั้นต่ำจะปฏิเสธทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นตัวแทนของชนชั้นกลาง เกิดการรวมตัวเป็น “แก๊ง” และมีการสร้างวัฒนธรรมรองของกลุ่มตนขึ้นมา (สูดสงวน สุธีสร, 2547, น. 81) ทฤษฎีวัฒนธรรมรองของเด็กกระทำผิด ถ้าหากจะประสบความสำเร็จต้องปฏิบัติตามค่านิยมของชนชั้นกลาง สังคมไม่อาจจะสนองความต้องการของทุกคนได้ จึงมักชอบทำตามสบาย ไม่มีการวางแผนล่วงหน้า จึงขาดระเบียบวินัย ไม่ตรงต่อเวลา มักขาดความรับผิดชอบ ไม่ทะเยอทะยาน ความรักพวกพ้อง ไม่สนใจกิจกรรมของสังคม ไม่สนใจค่านิยมชนชั้นกลาง ซึ่งจะมีการควบคุมตนเอง การวางแผนความสำเร็จ ขาดความรับผิดชอบไม่สามารถปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ทุกอย่างที่วางไว้ได้ จึงกระทำเพื่อความสนุกเพียงอย่างเดียว การปฏิบัติตนมักจะไม่มีความแค่น เป็นปฏิปักษ์ มีปฏิกริยาในทางลบต่อชนชั้นกลาง หากนำมาเปรียบเทียบกับเยาวชนที่มีพฤติกรรมการเล่นอินเทอร์เน็ตหรือการขายบริการทางเพศได้คำถามว่า เหตุที่เขามาขายบริการทางเพศนั้นเขามีจุดหมายปลายทางของการคิดตัดสินใจในการประกอบอาชีพ เพื่อความสนุกสนาน และกระบวนการที่ทำให้เขาตัดสินใจขายบริการทางเพศได้นั้นเป็นวัฒนธรรมรองของแก๊ง ที่ชอบความสบาย หรือต้องการเงินไปใช้จ่ายแบบฟุ้งเฟ้อเกินตัว

ทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน

ทฤษฎีการคบหาสมาคมเป็นทฤษฎีที่กล่าวถึงความสัมพันธ์กันระหว่างบุคคลสองฝ่าย ซึ่งเป็นทฤษฎีที่ทำให้ทราบว่าทำไมบุคคลในสังคมจึงต้องคบหาสมาคมกัน ชัทเทอแลนด์ (Sutherland) ได้นำเสนอทฤษฎีนี้ในปี ค.ศ. 1934-1939 เป็นทฤษฎีที่ว่าด้วยพฤติกรรมการกระทำผิด ชัทเทอแลนด์ให้ความสนใจทั้งเรื่องกระบวนการ (Process) และโครงสร้าง (Structure) โดยในส่วนแรกของทฤษฎีมองว่า การคบหาสมาคมกันของบุคคลนั้นเป็นกระบวนการ และอธิบายว่าทำไมคนจึงต้องมีการคบหาสมาคมแนวคิดของ ชัทเทอแลนด์ เสนอไว้เพื่ออธิบายการกระทำผิด (อาชญากรรม) แต่นักสังคมวิทยาคนอื่น ๆ เช่น เครสซี่ (Cressey) เห็นว่าสามารถนำมาอธิบายพฤติกรรมเบี่ยงเบนทั่วไปได้ โดยได้สรุปประเด็นสำคัญ ๆ ของทฤษฎีไว้ดังนี้ (นิรมล เปลียนจรรยา, 2530, น. 26) พฤติกรรมเบี่ยงเบนทุก

ประเภทเป็นสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้ หรือเป็นพฤติกรรมที่ได้เรียนรู้มาพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่ได้จากการเรียนรู้ เกิดจากการปะทะสังสรรค์ การติดต่อและการเลียนแบบส่วนสำคัญของการเรียนรู้พฤติกรรมเบี่ยงเบนนั้นบุคคลจะเรียนรู้จากการติดต่ออย่างใกล้ชิด ซึ่งปรากฏขึ้นในกลุ่มปฐมนิเทศ หรือกลุ่มที่มีความสัมพันธ์กันเป็นส่วนตัวเมื่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนได้จากการเรียนรู้มา การเรียนรู้จะประกอบด้วยเทคนิคของการเบี่ยงเบน ซึ่งมีทั้งง่ายและยาก แรงจูงใจที่ได้จากการเรียนรู้ในความหมายทางสังคมวิทยา คือเป็นลักษณะของแรงจูงใจทางสังคม (Social Motive) การให้เหตุผลเข้าข้างตนเอง (Rationalization) ซึ่งเป็นกระบวนการที่เรียนรู้จากกลุ่มที่มีอิทธิพล และจะเป็นประเด็นหลักของพฤติกรรมเบี่ยงเบนทั้งหลาย อย่างไรก็ตามไม่ใช่เป็นการเรียนรู้แบบแผนพฤติกรรมเบี่ยงเบนแต่เพียงอย่างเดียว แต่เป็นการเรียนรู้แบบแผนพฤติกรรมที่ถูกต้องตามบรรทัดฐานของสังคมด้วยประเด็นสำคัญอยู่ที่ความแตกต่าง (Differential) ของการเรียนรู้ว่าจะหนักไปทางไหนทิศทางของแรงจูงใจ หรือแรงผลักดันที่ได้รับจากการนิยามความหมายของบรรทัดฐานว่าคล้อยตาม หรือต่อต้านบรรทัดฐานทางสังคม (Conformity or Non-Conformity) คือจะได้รับการเรียนรู้จากการให้ความหมายต่อบรรทัดฐานของสังคมทั้งที่น่าพึงพอใจและไม่พึงพอใจบุคคลอาจเรียนรู้เหตุผลในการละเมิดหรือปฏิบัติตามบรรทัดฐาน ขึ้นอยู่กับบุคคลนั้นยึดถือนิยามแบบใดมากกว่ากันโดยทั่วไปบุคคลจะมีนิยามความหมายทั้ง 2 ลักษณะ แต่อยู่ที่ว่าบุคคลนั้นจะยึดถือนิยามแบบใด ตัวอย่างเช่น เด็กขโมยของ เด็กจะมีนิยามที่ว่า “การขโมยเป็นสิ่งที่ดี” แต่ก็ใช้การให้เหตุผลกับตนเอง (Rationalization) ว่า ถ้าสินค้ามีประกันก็ไม่ใช่ไร ฉะนั้นคนที่ทำผิดนั้นเชื่อว่าจะไม่รู้ตัวตัวเองกระทำความผิด แต่มีแรงจูงใจที่เอนเอียงให้กระทำผิดมากกว่าโดยทั่วไป ในการกระทำผิดของบุคคลมักจะมีเรื่องการหาเหตุผลเข้าข้างตนเองเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยเสมอในประเด็นนี้ถือเป็นกฎแห่งหลักของทฤษฎี คือบุคคลมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนเพราะยึดถือการนิยามความหมายที่จะละเมิดบรรทัดฐานมากกว่ายึดถือการนิยามที่ต่อต้านการละเมิดบรรทัดฐาน และจุดนี้เองที่ถูกเรียกว่าเป็นความสัมพันธ์ที่แตกต่างกัน (Differential association) คำนี้มีได้หมายความว่าเฉพาะบุคคล แต่รวมการนิยามในแง่ของบรรทัดฐานด้วยบุคคลที่จะละเมิดนั้นจะต้องมีการให้นิยามอย่าง “ท่วมท้น” เหนือกว่าการปฏิบัติตามบรรทัดฐานโดยที่บุคคลอาจจะคบหาสมาคมอยู่ 2 แวดวง แวดวงหนึ่งมีการให้นิยามที่จะละเมิดบรรทัดฐานท่วมท้นมากกว่าอีกแวดวงหนึ่ง ดังนั้นการที่บุคคลกระทำเบี่ยงเบนเพราะได้มีการติดต่อกับแบบแผนที่เป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบน และเพราะเหตุที่บุคคลแยกตัวออกจากแบบแผนที่ต่อต้านอาชญากรรมด้วยพิจารณาในแง่ปัจจัยของการคบหาสมาคมที่แตกต่าง แนวทฤษฎีนี้ระบุว่า การคบหาสมาคมของบุคคลที่จะเลือกสนิทสนมกับใครหรือกับกลุ่มใดนั้น จะแตกต่างกันในเรื่องของความถี่ในการพบปะ (Frequency) ถ้ามีความถี่มากก็มีโอกาสรับเอาแบบแผนพฤติกรรม

นั้น ๆ มาไม่ว่าจะเป็นแบบแผนของการทำเบี่ยงเบน หรือแบบแผนของการต่อต้านการเบี่ยงเบน จุดเริ่มต้น (Priority) และความเข้มของความสัมพันธ์ในการคบหา (Intensity) ที่จะทำให้ระดับของการคบหาสมาคมที่แตกต่างเอนเอียงไปทางด้านใดด้านหนึ่งมากขึ้นไปตามเกียรติภูมิ (Prestige) ของแหล่งที่มาของแบบแผนพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือเป็นไปตามบรรทัดฐานกระบวนการเรียนรู้ พฤติกรรมที่เบี่ยงเบน กับพฤติกรรมที่ปรากฏซึ่งเป็นไปตามบรรทัดฐานนั้นไม่มีความแตกต่างกันกับ กลไกการเรียนรู้โดยทั่วไปทฤษฎีนี้พยายามอธิบายว่า ถึงแม้พฤติกรรมเบี่ยงเบนจะเป็นการ แสดงออกของความต้องการและค่านิยมทั่ว ๆ ไป แต่ความต้องการและค่านิยมต่าง ๆ เหล่านั้นไม่ อาจนำมาอธิบายพฤติกรรมเบี่ยงเบนได้ เพราะคนที่ไม่เบี่ยงเบนก็มีพฤติกรรมที่แสดงออกถึง ความ ต้องการและค่านิยมอย่างเดียวกัน เช่น ต้องการเงิน ต้องการความสบายในการดำรงชีวิต ฯลฯ เหมือนกันฉะนั้น “ค่านิยม” จึงกลายเป็นตัวคงที่ประเด็นในข้อ 6 นั้น เป็นหลักการของทฤษฎีการ คบหาสมาคมที่แตกต่างกันว่า บุคคลจะกระทำความผิด เพราะว่าบุคคลนั้นยอมรับความหมายว่า การละเมิดกฎนั้น ดีกว่าการให้ความหมายคือสิ่งที่ต้องปฏิบัติตาม ดังนั้นในประเด็นนี้จึงไม่ใช่การ พิจารณาแต่การคบเพื่อนไม่ดีแต่เป็นเรื่องที่น่าจะเกี่ยวข้องกับการติดต่อ (Contact) กับรูปแบบ (Patterns) และการให้ความหมาย (Definitions) ของการกระทำผิดโดยจะถูกนำไปเปรียบเทียบกับน้ำหนั กกับการให้ความหมายที่จะปฏิบัติตามซึ่งเป็นเรื่องของการประเมินเชิงบรรทัดฐาน (Normative evaluation) โดยการติดต่อนั้นมาจากการคบหาสมาคมกับคนที่กระทำความผิด หรือกับคนที่ไม่กระทำ ผิดก็ตาม (Akers, 1977, p. 40) สิ่งที่ ชัทเทอแลนด์ (1974) เน้นมาก คือ บุคคลกระทำความผิดก็เพราะว่ามี การติดต่อสัมพันธ์กับรูปแบบของการกระทำความผิด และด้วยเหตุที่บุคคลแยกตัวออกจากรูปแบบของ การต่อต้านการกระทำความผิด ดังนั้นธรรมชาติของกระบวนการเรียนรู้รูปแบบของการกระทำความผิดตาม แนวคิดนี้ก็คือ

1. พฤติกรรมการกระทำความผิดได้รับการเรียนรู้จากการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นใน กระบวนการของการสื่อสาร
2. หลักพื้นฐานแรกของการเรียนรู้พฤติกรรมการกระทำความผิด เกิดขึ้นจากการเลียนแบบ บุคคลในกลุ่มที่คบหาสมาคมด้วย
3. ความสัมพันธ์หรือการคบหาสมาคมที่แตกต่างกันจึงเน้นเรื่องของความถี่ (Frequency) ระยะเวลา (Duration) จุดเริ่มต้น (Priority) ความเข้มของความสัมพันธ์ (Intensity) สำหรับมโนทัศน์ที่กล่าวถึงการเลียนแบบบุคคลในกลุ่มที่คบหาสมาคมนั้นก็คือ เรื่องของการ เลียนแบบที่แตกต่างกัน ซึ่งมีความสำคัญต่อการเรียนรู้พฤติกรรมเบี่ยงเบนโดยที่บุคคลได้รับการ อบรมขัดเกลาทางอ้อมโดยสื่อ (Media) และกลุ่มอ้างอิงต่าง ๆ การเลียนแบบจึงเป็นผลสืบเนื่องมาจาก

การคบหาสมาคมระหว่างบุคคล และยังเป็นองค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้ความเบี่ยงเบนส่วน
 มโนทัศน์ที่กล่าวถึงการเรียนรู้เทคนิคการให้ความหมายเป็นกลาง (Learning Technique of Neutralization)
 ที่ว่าบุคคลเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ รวมทั้งการเรียนรู้ความเบี่ยงเบนว่าเป็นเรื่องของความหมายของ
 ความประพฤตินั้นไม่ใช่สิ่งที่ไม่ดี การให้ความหมายมีทั้งการใช้คำพูดหรือการใช้ภาษาที่นำมา “ให้
 เหตุผล” เพื่อให้ผู้อื่นในสังคมเห็นสอดคล้องด้วย การให้ความหมายดังกล่าวเป็นการพัฒนาใช้
 มโนทัศน์ของผู้เบี่ยงเบน (นิรมล เปลี่ยนจรรย์, 2530) โดยสรุปทฤษฎีการคบหาสมาคม (Differential
 Association) มีแนวคิดว่าคุณบุคคลจะเรียนรู้พฤติกรรมของการกระทำผิด โดยผ่านกระบวนการของ
 ปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์กับบุคคลอื่นส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มปฐมนิเทศ ซึ่งคนเหล่านี้บางคนจะแสดง
 ตนโดยมีแบบแผนของพฤติกรรมกระทำผิด บางคนจะมีแบบแผนของพฤติกรรมที่ต่อต้านการ
 กระทำผิด รวมทั้งแสดงให้เห็นถึงแรงจูงใจและการให้ตัวอย่างความหมายแก่บรรทัดฐาน การซึ่ง
 นำหน้าระหว่างความหมายเชิงการกระทำผิดและความหมายเชิงต่อต้านการกระทำผิด ซึ่งจะเป็น
 เครื่องตัดสินว่าคน ๆ นั้นจะคล้อยตามบรรทัดฐานหรือจะเบี่ยงเบน เยาวชนที่เข้าไปเล่นอินเทอร์เน็ต
 อาจเข้าสู่อาชีพการขายบริการทางเพศ ก็เป็นอีกกรณีหนึ่งที่เป็นแบบแผนการกระทำผิด พวกเขาเรียนรู้
 การกระทำผิดจากกลุ่มสังคมที่คบหาอยู่หรือไม่

ทฤษฎีการเลียนแบบ

กาเบรียล ทาร์ด (Jea Gabriel Tarde, 1843-1904) ได้เสนอแนวคิดด้านจิตวิทยาเกี่ยวกับการ
 การเลียนแบบไว้ ซึ่งมีกฎอยู่ 3 กฎด้วยกัน คือ

1. คนที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกันจะเลียนแบบพฤติกรรมกัน
2. ผู้เลียนแบบมักจะเอาอย่างคนที่มีสถานะสูงกว่าตนเสมอ เช่น เด็กเลียนแบบผู้ใหญ่
 คนชั้นต่ำจะเลียนแบบคนชั้นกลาง คนชั้นกลางจะเลียนแบบคนชั้นสูง
3. การมีพฤติกรรมใหม่จะทดแทนพฤติกรรมเก่า เช่น การใช้ยาเสพติดในกลุ่มวัยรุ่น
 วัยรุ่นคนหนึ่ง เดิมดื่มสุราเพียงอย่างเดียว ต่อมาเข้ากลุ่มเพื่อนที่เสพยาเสพติด วัยรุ่นคนนี้จึงดื่มทั้ง
 สุราและเสพยาเสพติด ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่แทรกเข้ามา (สุดสงวน สุธีสร, 2547, น. 72-73)

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ต

ความหมายของอินเทอร์เน็ต

อินเทอร์เน็ต (Internet) คือ เครือข่ายของเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ระบบต่าง ๆ ที่เชื่อมโยงกัน มาจากคำว่า Inter Connection Network อินเทอร์เน็ต (Internet) เป็นระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่มีขนาดใหญ่ เครื่องคอมพิวเตอร์ทุกเครื่องทั่วโลก สามารถติดต่อสื่อสารถึงกัน ได้โดยใช้มาตรฐานในการรับส่งข้อมูลที่เป็นหนึ่งเดียว หรือที่เรียกว่าโปรโตคอล (Protocol) ซึ่งโปรโตคอล ที่ใช้บนระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต มีชื่อว่า ทีซีพี/ไอพี (TCP/IP: Transmission Control Protocol/Internet Protocol)

ลักษณะของระบบอินเทอร์เน็ต เป็นเสมือนใยแมงมุม ที่ครอบคลุมทั่วโลก ในแต่ละจุดที่เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตนั้น สามารถสื่อสารกันได้หลายเส้นทาง ตามความต้องการ โดยไม่กำหนดตายตัว และไม่จำเป็นต้องไปตามเส้นทางโดยตรง อาจจะผ่านจุดอื่น ๆ หรือ เลือกไปเส้นทางอื่นได้หลาย ๆ เส้นทาง การติดต่อสื่อสาร ผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต นั้นอาจเรียกว่า การติดต่อสื่อสารแบบไร้มิติ หรือ Cyberspace

ปัจจุบันอินเทอร์เน็ตได้เริ่มเข้าไปมีบทบาทสำคัญในสังคมมากขึ้น อันเป็นผลมาจากอินเทอร์เน็ตเป็นระบบเครือข่ายขนาดใหญ่ที่มีข่ายงานครอบคลุมทั่วโลก ทำให้สะดวกและประหยัดค่าใช้จ่ายในการติดต่อสื่อสาร ทั้งสารสนเทศที่เสนอในอินเทอร์เน็ตมีมากมายหลายรูปแบบเพื่อสนองความต้องการของผู้ใช้อินเทอร์เน็ต อาทิ ด้านการบันเทิง ด้านสาระความรู้ ด้านข่าวสาร เหตุการณ์ ปัจจุบัน จึงทำให้การใช้อินเทอร์เน็ตขยายวงกว้างมากขึ้นในทุกสาขาอาชีพ แต่ในขณะเดียวกันมีการอาศัยอินเทอร์เน็ตเป็นช่องทางในการกระทำความผิด ทำให้เกิดความเสียหายต่อผู้อื่นและสังคม การค้าประเวณีผ่านทางอินเทอร์เน็ตก็เป็นการกระทำความผิดประเภทหนึ่งที่อาศัยเทคโนโลยีการสื่อสารผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่มีความซับซ้อนเป็นช่องทางในการกระทำความผิด ทำให้เกิดความเสื่อมเสียต่อศีลธรรมอันดีงามของสังคม

อินเทอร์เน็ต คือ เครือข่ายคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่ที่เชื่อมต่อถึงกันทั่วโลก โดยมีมาตรฐานการรับส่งข้อมูลระหว่างกันเป็นหนึ่งเดียว ซึ่งคอมพิวเตอร์แต่ละเครื่องจะสามารถรับส่งข้อมูลในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ตัวอักษร ภาพ และเสียง รวมทั้งสามารถค้นหาข้อมูลจากที่ต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว โดยอินเทอร์เน็ตประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นเครือข่ายที่เชื่อมคอมพิวเตอร์เข้าด้วยกัน และส่วนที่เป็นข้อมูลที่คอมพิวเตอร์แต่ละเครื่องเก็บเอาไว้ ทั้งนี้อินเทอร์เน็ตมีมาตรฐานการรับส่งข้อมูลที่ชัดเจนและเป็นหนึ่งเดียว ทำให้การเชื่อมต่อคอมพิวเตอร์คนละประเภทเป็นไปได้อย่างง่ายดาย โดยทั่วไปคอมพิวเตอร์ที่ประกอบเข้ากันเป็นเครือข่ายหลักของอินเทอร์เน็ตมักจะเป็นระบบ

เครือข่ายของมินิคอมพิวเตอร์ หรือระบบเครือข่ายท้องถิ่น หรือ LAN และเครือข่ายเมนเฟรมคอมพิวเตอร์ จึงเรียกอินเทอร์เน็ตว่าเป็นเครือข่ายของเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (Network of Networks) ส่วนคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลมักจะไม่ได้ต่ออยู่กับอินเทอร์เน็ตตลอดเวลา เพียงแต่เชื่อมต่อเข้าไปเป็นครั้งคราวตามความต้องการในการใช้งานเท่านั้น

อินเทอร์เน็ต (Internet ย่อมาจากคำว่า Inter Networking) คือ ระบบการเชื่อมโยงเครือข่ายคอมพิวเตอร์จากหลาย ๆ แหล่งเข้าด้วยกัน (Network of Networks) โดยการเชื่อมโยงดังกล่าวต้องผ่านอุปกรณ์ต่าง ๆ อาทิ สายโทรศัพท์ สายเคเบิล หรือดาวเทียม เป็นต้น ซึ่งการเชื่อมโยงนี้ทำให้เกิดกระบวนการสื่อสารและการรับส่งข้อมูลระหว่างคอมพิวเตอร์ต่างระบบและต่างชนิดกัน โดยกระบวนการสื่อสารเหล่านั้นสามารถเกิดขึ้นได้ทั่วโลก

อินเทอร์เน็ต คือ เครือข่ายคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่ที่รวมเครือข่ายคอมพิวเตอร์ทั่วโลกเข้าด้วยกัน สามารถติดต่อสื่อสารกันได้อย่างไร้พรมแดน

อินเทอร์เน็ต คือ ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (Computer Network) ที่ใหญ่ที่สุดของโลก เป็นกระบวนการสื่อสารข้อมูลทางสายหรือ Online ระหว่างคอมพิวเตอร์ต่างระบบและต่างชนิดร่วมกับสายเคเบิล และผู้ใช้จำนวนมากอาศัย Software และเครื่องช่วยสื่อสารต่าง ๆ

อินเทอร์เน็ต คือ เครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่ใช้สื่อสารกับเครื่องคอมพิวเตอร์ที่อยู่ระยะไกล ๆ ทั่วโลก เป็นการสื่อสารที่สามารถเชื่อมโยงกับแหล่งข้อมูลอย่างกว้างขวางได้ทั้งข้อความ ภาพ เสียง และวิดีโอ

ตามความหมายของอินเทอร์เน็ตข้างต้น หากจะอธิบายให้เข้าใจเป็นรูปธรรมและชัดเจนยิ่งขึ้น สามารถเปรียบเทียบการเชื่อมโยงเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเสมือนการสร้างถนนเชื่อมไปยังจุดต่าง ๆ เริ่มจากถนนเล็ก ๆ เชื่อมภายในหมู่บ้าน จากนั้นถนนก็ขยายตัวใหญ่ขึ้นไปเชื่อมระหว่างหมู่บ้าน เชื่อมอำเภอ เชื่อมจังหวัด เชื่อมทั้งประเทศ และพัฒนาเป็นถนนเชื่อมระหว่างประเทศต่าง ๆ เข้าด้วยกัน ซึ่งถนนเหล่านี้เชื่อมต่อไปยังจุดใด คนในพื้นที่นั้นและพื้นที่อื่นสามารถติดต่อเดินทางไปหากันได้ง่ายยิ่งขึ้น เช่นเดียวกับการที่มีเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

ความเป็นมาของระบบอินเทอร์เน็ต

กระทรวงกลาโหมสหรัฐได้พัฒนาเครือข่ายคอมพิวเตอร์ขึ้นมาเพื่อใช้ในทางกิจการทางทหารระบบหนึ่ง ซึ่งมีคุณสมบัติที่แตกต่างจากระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ทั่วไป คือ สามารถรับส่งข้อมูลระหว่างเครื่องคอมพิวเตอร์ได้อย่างไม่ผิดพลาด แม้ว่าคอมพิวเตอร์บางเครื่องหรือสายรับส่งข้อมูลบางส่วนจะเสียหาย หรือถูกทำลายไปก็ตาม ระบบเครือข่ายนี้มีชื่อเรียกว่า ARPANET

(Advanced Research Projects Agency Network) โดยเริ่มใช้ในกิจการเมื่อปี พ.ศ. 2512 ในช่วงเวลาดังกล่าวนั้นเป็นยุคของสงครามเย็นระหว่างรัสเซียและสหรัฐ ความตึงเครียดของสงครามเย็นนี้ทำให้กระทรวงกลาโหมของสหรัฐต้องการที่จะสร้างระบบเครือข่ายสื่อสารคอมพิวเตอร์เตรียมไว้ใช้ในสงครามนิวเคลียร์ ซึ่งคอมพิวเตอร์แต่ละเครื่องจะเชื่อมโยงกันด้วยสายส่งข้อมูลไปให้อีกเครื่องหนึ่ง

ใน อาพาเน็ต (ARPANET) จะแบ่งข้อมูลเป็นส่วนย่อย ๆ แล้วทยอยส่งไปให้ปลายทางตามที่กำหนด แต่ละชิ้นย่อย ๆ นี้อาจไปคนละทางกัน แต่จะไปรวมกันที่ปลายทางตามลำดับที่ถูกต้องตามเดิมได้ แต่ถ้าหากว่าในระหว่างทางข้อมูลส่วนใดส่วนหนึ่งเกิดสูญหายหรือผิดพลาดอันเนื่องมาจากสัญญาณรบกวนก็ดี หรือสายส่งข้อมูลและเครื่องคอมพิวเตอร์ที่อยู่กลางทางเสียหายหรือถูกทำลายก็ดี เครื่องคอมพิวเตอร์ปลายทางจะส่งสัญญาณกลับมาแจ้งให้คอมพิวเตอร์ต้นทางรับรู้และจัดการส่งข้อมูลเฉพาะบางส่วนที่ขาดไปให้ใหม่โดยใช้เส้นทางอื่นแทน ด้วยวิธีนี้เราสามารถมั่นใจได้ว่าข้อมูลที่ส่งออกไปจะถึงปลายทางแน่นอน แม้ว่าจะมีบางส่วนของเครือข่ายเกิดความเสียหายก็ตาม และเฉพาะข้อมูลส่วนเสียหายเท่านั้นที่จะส่งใหม่ ไม่ใช่ส่งใหม่ทั้งหมดตั้งแต่ต้นซึ่งเสียเวลามาก ดังนั้นเครือข่ายในคอมพิวเตอร์ของอาพาเน็ตจะสามารถรับส่งข้อมูลไปยังปลายทางโดยใช้สายส่งข้อมูลเท่าที่เหลื่ออยู่ได้ และเลือกเส้นทางที่ดีที่สุดในขณะนั้นให้พร้อมกับมีการเปลี่ยนแปลงเส้นทางการรับส่งข้อมูลได้ตลอดเวลา

ระยะแรกอาพาเน็ต (ARPANET) ประกอบด้วยคอมพิวเตอร์ 4 เครื่อง คือ เครื่องคอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัยยูทาห์ มหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย ที่ซานบาบารา มหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย ที่ลอสแอนเจลิส และสถาบันวิจัยของมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด เมื่อมีการทดลองใช้งานอาพาเน็ตจนได้ผลเป็นที่น่าพอใจแล้ว กระทรวงกลาโหมของสหรัฐก็ได้ขยายอาพาเน็ตออกไปโดยเชื่อมต่อคอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัยและสถาบันวิจัยต่าง ๆ รวม 50 แห่ง ในปี พ.ศ. 2515 ซึ่งเครือข่ายของอาพาเน็ตในขณะนั้นใช้งานเพื่อการค้นคว้าและวิจัยทางการทหารเป็นส่วนใหญ่ โดยคอมพิวเตอร์ที่ต่อเข้ากับข่ายของอาพาเน็ตจะมีมาตรฐานการรับส่งข้อมูลอันเดียวกัน เรียกว่า เอ็นซีพี (Network Control Protocol-NCP) เป็นส่วนควบคุมการรับส่งข้อมูล การตรวจสอบความผิดพลาดในการส่งข้อมูล และเปรียบเสมือนตัวกลางที่เชื่อมต่อคอมพิวเตอร์ทุกเครื่องเข้าด้วยกัน อย่างไรก็ตามมาตรฐานเอ็นซีพีที่ใช้ในขณะนั้นยังมีข้อจำกัดอยู่มากโดยเฉพาะอย่างยิ่ง คือ มีข้อผิดพลาดในด้านจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ต่อเข้ากับอาพาเน็ต ทำให้ขยายจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ออกไปมาก ๆ ไม่ได้ จึงได้มีมาตรฐานใหม่ออกมาเรียกว่า ทีพีซี/ไอพี หรือโครโมโซมแบบทีพีซี/ไอพี นี้ ทำให้เครื่องคอมพิวเตอร์ต่างชนิดกันสามารถรับส่งข้อมูลไปมาระหว่างกันได้ และนับว่าเป็นหัวใจของเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเลยทีเดียว โครโมโซม ทีพีซี/ไอพี ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางในปี พ.ศ.

2526 และถือเป็นส่วนหนึ่งของระบบปฏิบัติการยูนิก (UNIX) เวอร์ชัน 4.2 จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ในเน็ตเวิร์คได้เพิ่มขึ้นจาก 235 เครื่อง ในปี พ.ศ. 2525 มาเป็น 500 เครื่อง ในปี พ.ศ. 2526 และเพิ่มขึ้นเป็น 1,000 เครื่อง ในปี พ.ศ. 2527

ต่อมาในปี พ.ศ. 2529 มูลนิธิวิทยาศาสตร์แห่งชาติ (National Science Foundation-NSF) ของประเทศสหรัฐอเมริกาได้วางระบบเครือข่ายขึ้นมาอีกระบบหนึ่งที่เรียกว่า เนฟเน็ต (NSFNET) ซึ่งประกอบด้วย ซูเปอร์คอมพิวเตอร์จำนวน 5 เครื่อง ใน 5 รัฐ เชื่อมต่อเข้าด้วยกัน เพื่อใช้ประโยชน์ทางการศึกษาและค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์ และได้ใช้โปรโตคอล ทีพีซี/ไอพี เป็นมาตรฐานในการรับส่งข้อมูลเช่นกัน ทำให้การขยายตัวของเน็ตเวิร์คเป็นไปอย่างรวดเร็ว เนื่องจากมหาวิทยาลัยและสถาบันการศึกษามีความต้องการที่จะเชื่อมต่อเข้ากับซูเปอร์คอมพิวเตอร์ เพื่อการใช้งานซูเปอร์คอมพิวเตอร์คุ้มค่าที่สุด และสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกันได้ ประกอบกับการรับส่งข้อมูลก็ใช้มาตรฐานเดียวกัน จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ในเครือข่ายจึงเพิ่มขึ้นเป็น 5,000 เครื่อง นอกจากอาพาเน็ตและเนฟเน็ตแล้ว ยังมีเครือข่ายอื่น ๆ อีกหลายเครือข่าย (UUNET, UUCP, BITNET, CSNET ฯลฯ) ซึ่งต่อมาก็ได้เชื่อมต่อเข้าด้วยกันโดยมีเนฟเน็ตเป็นเครือข่ายหลัก เปรียบเสมือนกระดูกสันหลัง (backbone) ของระบบ จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ในเครือข่ายจึงได้เพิ่มเป็นกว่า 20,000 เครื่อง ในปี พ.ศ. 2530 และก้าวกระโดดอย่างรวดเร็วเป็น 100,000 เครื่อง ในปี พ.ศ. 2532

หลังจากที่อาพาเน็ต (ARPANET) ได้เข้าร่วมกับเนฟเน็ตแล้ว ในปี พ.ศ. 2530 เครือข่ายอาพาเน็ตได้ค่อย ๆ ลดบทบาทลง เนื่องจากการเปลี่ยนไปใช้ความสามารถของเนฟเน็ตแทน จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2533 ก็เลิกใช้งานอาพาเน็ตโดยสิ้นเชิง แต่จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ในเครือข่ายก็ยังคงเพิ่มขึ้นแบบทวีคูณต่อไป และในปี พ.ศ. 2534 ก็ได้มีการจัดตั้งสมาคมซีไอเอ็กซ์ (Commercial Internet Exchange-CIX) ขึ้น โดยขณะนั้นมีเครื่องคอมพิวเตอร์รวมกว่า 600,000 เครื่องในระบบ และเมื่อเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมีอายุครบรอบ 25 ปี คือ ในปี พ.ศ. 2537 จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์เพิ่มสูงกว่า 2,000,000 เครื่อง ปัจจุบันประมาณกันว่าเครื่องคอมพิวเตอร์ทั่วโลกเชื่อมต่อเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมีกว่าล้านเครื่องที่ทำหน้าที่ให้บริการข้อมูลข่าวสาร รับส่งจดหมาย อิเล็กทรอนิกส์ ฯลฯ และมีคนใช้งานเครือข่ายอินเทอร์เน็ตผ่านเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลที่ต่อเชื่อมเข้ามาไม่ต่ำกว่าวันละหลายสิบล้านคน

ความสำเร็จของอาพาเน็ตและเนฟเน็ตนี้ ทำให้มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในสหรัฐอเมริกาได้ให้ความสนใจและขอเข้าร่วมโครงการ โดยเชื่อมต่อคอมพิวเตอร์เข้ากับเครือข่าย เพื่อประโยชน์ในการศึกษาและวิจัย เครือข่ายคอมพิวเตอร์ของวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในสหรัฐอเมริกาจึงได้เป็นส่วนหนึ่งของเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และในปัจจุบันนี้โรงเรียนทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาก็ได้เข้ามาใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ตด้วยเช่นกัน จากนั้นจึงได้เผยแพร่ไปสู่ประเทศต่าง ๆ

ที่เห็นประโยชน์ของเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และมีการนำเอาเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมาใช้งานต่าง ๆ มากมาย

ความเป็นมาของระบบอินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ระบบอินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ได้มีการเริ่มติดตั้งเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อเชื่อมต่อรับส่งข้อมูลกับเครือข่ายอินเทอร์เน็ตสำหรับใช้ในการศึกษาของมหาวิทยาลัยและหน่วยงานราชการ เริ่มตั้งแต่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และสถาบัน AIT (Asian Institute of Technology) ได้เชื่อมต่อเครื่องมินิคอมพิวเตอร์เข้ารับส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์กับมหาวิทยาลัยเมลเบิร์น ประเทศออสเตรเลีย ในปี พ.ศ. 2530 ได้มีการใช้สายโทรศัพท์ติดต่อรับส่งข้อมูลกันผ่านทางโมเด็ม ในยุคนี้การรับส่งข้อมูลยังใช้วงจรโทรศัพท์เรียกติดต่อกันเป็นครั้งคราว ไม่มีการเชื่อมต่อกันตลอดเวลาผ่านคู่สายหรือวงจรเช่าดังเช่นในปัจจุบัน และความเร็วในการรับส่งข้อมูลของโมเด็มในยุคนั้นก็ไม่รวดเร็วนัก

ในปี พ.ศ. 2535 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้เช่าวงจรถาวรเชื่อมต่อรับส่งข้อมูลกับอินเทอร์เน็ตแบบออนไลน์เป็นครั้งแรกโดยเชื่อมต่อเข้ากับเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่ UUNET Technology ซึ่งทำหน้าที่เป็น ISP (Internet Service Provider คือ ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตเป็นบริษัทหรือองค์กรที่ให้บริการการเชื่อมต่อเข้าอินเทอร์เน็ตแก่บุคคลหรือองค์กรอื่น บริการเชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ตของผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตมีหลายแบบ เช่น ให้บริการผ่านทางโทรศัพท์ และการให้บริการเชื่อมต่อโดยตรง) ในสหรัฐอเมริกาและศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ (NECTEC: National Electronics and Computer Technology Control) ได้เชื่อมต่อคอมพิวเตอร์ของสถาบันการศึกษาภายในประเทศจำนวน 6 แห่งเข้าด้วยกัน เพื่อให้บริการอินเทอร์เน็ตภายในประเทศอย่างสมบูรณ์แบบ ประกอบด้วย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย และศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ (NECTEC) โดยเรียกเครือข่ายนี้ว่า เครือข่ายไทยสาร (Thaisarn: The Thai Social Scientific, Academic and Research Network) โดยเป็นการใช้อินเทอร์เน็ตในทางด้านการศึกษาและการวิจัยโดยเฉพาะ ซึ่งนับเป็นจุดเริ่มต้นของบริการอินเทอร์เน็ตในประเทศไทย โดยทั้ง 6 สถาบันใช้คอมพิวเตอร์ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นจุดเชื่อมต่อสำหรับรับส่งข้อมูลกับต่างประเทศเพียงจุดเดียว

ในปี พ.ศ. 2536 เครือข่ายของไทยสารได้ขยายขอบเขตบริการเข้าเชื่อมต่อกับสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ของรัฐเพิ่มขึ้นเป็น 19 แห่ง ประกอบด้วยสถาบันในระดับอุดมศึกษาจำนวน 15 แห่ง และหน่วยงานของรัฐอีก 4 แห่ง เมื่อมีผู้ใช้บริการมากขึ้น ทาง NECTEC จึงได้เพิ่มวงจรเชื่อมต่อระหว่างประเทศขึ้นอีกหนึ่งวงจร ทำให้มีวงจรเชื่อมต่อจากประเทศไทยเข้าสู่เครือข่ายของอินเทอร์เน็ตเพิ่มเป็น 2 วงจร เพื่อใช้สำรองซึ่งกันและกัน และในปี พ.ศ. 2537 ได้ขยายเครือข่ายออกไป อีกทั้ง

สถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานราชการ ซึ่งได้ให้บริการอินเทอร์เน็ตอย่างสมบูรณ์แบบ คือ E-Mail, Telnet, FTP, Gopher และ WWW ต่อมาในปี พ.ศ. 2539 ได้มีบริษัทเอกชนเปิดให้บริการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตในลักษณะของ ISP (Internet Service Provider) ขึ้นหลายรายในประเทศไทยเป็นต้นมา

E-Mail หรือไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ เป็นระบบที่ช่วยในการสร้างข้อความหรือจดหมายแล้วส่งเข้าระบบคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตไปยังบุคคลหรือกลุ่มคนที่ต้องการ Telnet เป็นโปรแกรมที่ช่วยให้สามารถเข้าใช้งานในระบบคอมพิวเตอร์เครื่องอื่นที่อยู่ไกล ๆ ได้

FTP (File Transfer Protocol) เป็นการโอนย้ายไฟล์หรือการรับส่งแฟ้มข้อมูล (File) ที่อาจจะอยู่ในรูปของข้อความ รูปภาพ เสียง หรือภาพเคลื่อนไหว จากระบบอินเทอร์เน็ต หรือจากเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ให้บริการ (FTP Server) มาไว้ในเครื่องคอมพิวเตอร์ของผู้ใช้อินเทอร์เน็ต หรือจากเครื่องคอมพิวเตอร์ของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตมาไว้ในเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ให้บริการ (FTP Server)

Gopher โกเฟอร์ เป็นระบบเมนูที่มีหลายลำดับชั้นที่ใช้ในการจัดส่งเอกสารในอินเทอร์เน็ตออกมาโดยมหาวิทยาลัยมินิโซต้า โดยมีการทำงานแบบไคลเอ็นต์เซิร์ฟเวอร์ที่ยอมให้ผู้ใช้งานใช้ได้ง่ายโดยไม่ต้องมีไคลเอ็นต์ซอฟต์แวร์พิเศษ

WWW (World Wide Web) เวิลด์ไวด์เว็บ เป็นระบบการจัดส่งเอกสารไฮเปอร์เท็กซ์ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต สามารถทำการเชื่อมต่อไปยังเอกสารอื่นจากเอกสารหนึ่งได้ พัฒนาขึ้นโดยCERN ในประเทศสวิตเซอร์แลนด์

การขายบริการทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ต

วิวัฒนาการการขายบริการทางเพศ

การค้าประเวณีหรือโสเภณีนั้นมีมาช้านานแล้วจนเกือบกล่าวได้ว่า มีมาคู่กับอารยธรรมของโลกเลยทีเดียว ตามหลักฐานทางประวัติศาสตร์ กล่าวว่า โสเภณีมีรากเหง้ามาจากวงการศาสนา จากบันทึกของนักประวัติศาสตร์ชาวกรีก ชื่อว่า เฮโรโดตัส (Herodotus) กล่าวว่า ก่อน ค.ศ. 500 ชาวบาบิโลเนียนมีพิธีทางศาสนาประการหนึ่ง กล่าวคือ หญิงสาวชาวบาบิโลเนียนทุกคนจะต้องผ่านการบูชาเจ้าแม่โมลิตตา (Mylitta) ต้องมานั่งในโบสถ์อิสตาร์ (Ishtar) เพื่อให้ชายที่พอใจเลือกโดยผู้ขายคนใดโยนเงินเหรียญให้ที่ตกหญิงคนใด หญิงคนนั้นจะต้องพลีพรหมจรรย์ให้แก่ชายคนนั้น ส่วนเงินที่ได้ก็จะบำรุงศาสนา ในมณฑลเดกคานและทางอินเดียภาคใต้ตามเทวาลัย มี

“เทพวาสิ” ทำหน้าที่ขับร้องและเต้นระบำ บำเรอสวาทแก่นักบวชหรือนักฤคศาสตร์ที่มาสักการะเทพเจ้า และมีอีกหลายแห่งที่สตรีต้องไปให้นักบวชทำพิธีเบิกเพื่อบรมหารีให้ เช่น ประเพณีทางศาสนาของชาวก่อที่อยู่บนภูเขาชายแดนในเขตจังหวัดเชียงรายของประเทศไทย โดยชาวเขาจะเลือกผู้ชายคนหนึ่งให้มีหน้าที่สอนให้หญิงสาวพรหมจารีรู้สึกทางเพศ เรียกว่าคะจี้ระคะ คือ เขาเป็นคนแรกที่จะเบิกพรหมจารีของหญิงสาวก่อนชายหนุ่มคนอื่น โดยเชื่อกันว่า ชายคะจี้ระคะ ที่ชาวก่อเลือกนี้เป็นตัวแทนของเทพเจ้ามิดสา นอกจากนี้บางลัทธิก็การเสพสังวาสกันเพื่อบูชาเทพเจ้าแห่งความอุดมสมบูรณ์ของธัญญาหาร เช่น เจ้าแม่อิซตาร์ ของอัสซีเรีย เป็นต้น ในสมัยต่อ ๆ มา โสเภณีก็เปลี่ยนจากพิธีกรรมทางศาสนามาเป็นทางโลก โดยหวังประโยชน์สำหรับตนมากกว่าศาสนา เช่น ที่เมืองลิเดีย (Lydia) ทางภาคตะวันตกของเอเชียไมเนอร์ หญิงสาวหันมาเป็นโสเภณีเพื่อหาเงินทุนไว้สำหรับการแต่งงาน หญิงเกisha ในญี่ปุ่นและหญิงสาวเผ่าอูเลดเนลในอัลจีเรีย ก็มีธรรมเนียมคล้ายกัน

ต่อมาในปี 639-559 ก่อนคริสตกาล นักกฎหมายและนักปฏิรูปที่มีชื่อเสียงของกรีกชื่อว่า โซลอน (Solon) ได้ตั้งสำนักหญิงนครโสเภณีขึ้นเป็นครั้งแรกที่กรุงเอเธนส์ โดยอยู่ในความควบคุมดูแลของทางราชการ ทั้งนี้เพื่อป้องกันการลักลอบค้าประเวณี บรรดาหญิงโสเภณีก็ประกอบอาชีพกันอย่างเป็นระบบ ต่อมาหญิงโสเภณีก็ระบาดไปทั่วทุกมุมโลก ส่วนในทางตะวันออก โสเภณีก็มีประวัติความเป็นมาตั้งแต่ครั้งโบราณไม่แพ้ทางยุโรปเช่นกัน เช่น ในประเทศอินเดียสมัยพุทธกาล หญิงโสเภณีได้รับเกียรติอยู่ในสังคมชั้นสูง โดยมีการรับรองว่า การค้าประเวณีเป็นอาชีพสุจริต ดังจะเห็นได้จากหลักฐานในธรรมบทและชาดกหลายเรื่องที่เกี่ยวข้องหญิงโสเภณีว่า คณิกาบ้าง หญิงงามเมืองบ้าง หญิงเพศยาบ้าง ส่วนการแบ่งประเภทและราคาก็มีมาช้านานแล้ว บางพวกหากินกับคนชั้นสูงแม้ษัตริย์บางพระองค์ก็เสด็จไปคบหาสมาคมด้วยอย่างออกหน้าออกตา โดยถือว่า หญิงโสเภณีเหล่านั้นมีไว้เพื่อประดับประดาพระนครให้สวยงาม ชื่นกกุमार ซึ่งต่อมาเป็นแพทย์ประจำพระองค์พระพุทธเจ้าก็มีมารดาเป็นหญิงนครโสเภณี เหมือนกัน หญิงบางพวกก็ไม่เลือกบุคคล เปิดรับทั่วไป หรือเป็นพวกชั้นต่ำมาก ในสมัยนั้น หากนครใดไม่มีหญิงโสเภณี นครนั้นแทบเศร้าหมองหรืออับเฉาทีเดียว หญิงโสเภณี ในอินเดียสมัยโบราณนั้นมีความเจริญรุ่งเรืองมากทีเดียว จนต่อมาถึงคริสต์ศตวรรษที่ 16 เกิดโรคระบาดติดต่อจากหญิงโสเภณีแพร่หลายลุกลามไปทั่วทวีปยุโรป ทางกรจึงเริ่มหาวิธีควบคุมการค้าประเวณีอย่างจริงจัง ในปี ค.ศ. 1530-1565 (พ.ศ. 2073-2108) โรงหญิงโสเภณีถูกปิดตลอดทั่วยุโรปภาคกลางและภาคตะวันตก พร้อมกันนั้นก็มีการออกกฎหมายห้ามค้าประเวณี ผู้ใดฝ่าฝืนจะถูกลงโทษอย่างรุนแรง แต่รัฐบาลหลายประเทศก็ไม่สามารถควบคุมการค้าประเวณีได้ ใน ค.ศ. 1700 (พ.ศ. 2243) กรุงเบอร์ลิน ได้ออกพระราชบัญญัติควบคุมการค้าประเวณี โดยกำหนดให้หญิงโสเภณีทุกคนไป

ตรวจร่างกายทุก 15 วัน นับเป็นประเทศแรกที่ออกกฎหมายเช่นนี้ และต่อมาอีกหลายประเทศก็เริ่มออกกฎหมายตาม ต่อมา ใน ค.ศ. 1785 (พ.ศ. 2328) กรุงปารีสเริ่มออกกฎหมายบังคับให้หญิงโสเภณีทุกคนต้องไปจดทะเบียนเพื่อให้มีสิทธิค้าประเวณีได้ตามกฎหมาย ต่อมาประเทศต่าง ๆ ในยุโรป อเมริกา และเอเชียก็ดำเนินการออกกฎหมายตามอย่างประเทศฝรั่งเศสกันแทบทุกประเทศ สำหรับประเทศไทยนั้น หญิงโสเภณีมีมาตั้งครั้งใดไม่มีหลักฐานปรากฏชัด หลังจากที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงประกาศเลิกทาส เมื่อปี พ.ศ. 2448 แล้ว ปรากฏว่าหญิงโสเภณีแพร่หลายมากขึ้น โดยมีหัวหน้ที่ตั้งโรงขึ้นในท้องที่ต่าง ๆ ทั่วไป มีผลทำให้กามโรคระบาดติดต่อกันอย่างมากมาย พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวจึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าให้ตราพระราชบัญญัติป้องกันสัจจรโรค ร.ศ. 127 ขึ้น เมื่อวันที่ 13 มีนาคม รัตนโกสินทร์ศก 126 (พ.ศ. 2452) ทำให้การจัดระเบียบโสเภณีดีขึ้น ทั้งด้านการจดทะเบียนหญิงโสเภณี รวมถึงจดทะเบียนโรงหญิงโสเภณีด้วย กิจการหญิงโสเภณีในกรุงเทพฯ สมัยนั้นมีลักษณะเช่นเดียวกับโสเภณีในนครหลวงต่าง ๆ ทางเอเชียอาคเนย์ คือ ไม่แพร่หลายเหมือนในปัจจุบัน หญิงโสเภณีสมัยนั้นมีการจำกัดขอบเขตให้อยู่ในถนนเพียงบางสายเท่านั้น เช่น แถวสะพานเหล็ก หน้าโรงหวย เป็นต้น ต่อมา เมื่อเหตุการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไป เริ่มตั้งแต่สมัยที่กองทหารของญี่ปุ่นขอเดินทางผ่านประเทศไทยในสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 ทำให้บรรดาแม่เล้า แมงดาทั้งหลายเปิดช่องเถื่อน เปิดสถานเต้นรำ และไนต์คลับ ได้พยายามหาผู้หญิงสวยงามมาประจำสถานที่เหล่านั้น ทั้งนี้เพื่อวัตถุประสงค์ในการค้าประเวณีนั่นเอง

รูปแบบการขายบริการทางเพศ

การขายบริการทางเพศในสังคมไทยเป็นปรากฏการณ์ที่ซับซ้อน มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับปัญหาทางสังคม เศรษฐกิจและการเมืองต่าง ๆ มากมาย การ “บริโภคนิยม” ทำให้มีการเกิดขึ้นของเช็ทซ์ในรูปแบบใหม่ คือ “เช็ทซ์เพื่อการบริโภค” และ “ร่างกายผู้หญิงถูกทำให้เป็นสินค้า” เพื่อให้ได้มาซึ่งเงินทองหรือสิ่งของแลกเปลี่ยนเพื่อสนองความต้องการของผู้ใช้หรือผู้ขาย ปัจจุบันเมื่อคนต้องการสิ่งใดก็มักจะใช้เช็ทซ์เข้าแลกเพราะคิดว่าเป็นสิ่งที่ทำง่าย เร็ว และมีติดตัวมาแต่กำเนิด เช็ทซ์จึงถูกนำมาใช้ปลูกฝังให้ผู้บริโภคมองเห็นคุณค่าและความจำเป็นที่ไม่มีตัวตนของสินค้า และครอบงำมนุษย์ให้บริโภคสินค้าให้ได้มากที่สุด เร็วที่สุด (ยศ สันตสมบัติ, 2535, น. 8)

การขายบริการทางเพศ กลายมาเป็นค่านิยมใหม่ที่กำลังได้รับความนิยมอย่างมากในหมู่วัยรุ่นยุคปัจจุบัน และกลายเป็นปัญหาสังคมที่สำคัญและกำลังลุกลามไปอย่างรวดเร็ว ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ สิ่งที่น่าตกใจก็คือวัยรุ่นเหล่านี้ต่างอยู่ในวัยเรียน แต่กลับเต็มใจที่จะขายบริการด้วย

ตนเองโดยไม่ผ่านระบบนายหน้าหรือเอเยนต์ อีกทั้งมีแนวโน้มว่ามีอายุที่น้อย ทั้งนี้อาจสืบเนื่องมาจากปัญหาด้านพฤติกรรมของวัยรุ่นสมัยใหม่ที่นิยมการลอกเลียนแบบ ซึ่งหนีไม่พ้น การแต่งกายตามแฟชั่น ใช้สินค้าราคาแพง ฟุ้งเฟ้อ จีบกลุ่มมั่วสุมเสพยาเสพติด ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เที่ยวเตร่ในยามวิกาล และการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ดังนั้นหากเงินขาดมือวัยรุ่นก็มีโอกาสก้าวเข้าสู่วงการค้าบริการทางเพศได้อย่างง่ายดาย เนื่องจากเห็นว่าตนเองไม่ใช่สาวบริสุทธิ์ เคยเสียตัวมาก่อนแล้ว หากต้องเสียอีกครั้งหรือหลาย ๆ ครั้งจะเป็นไรไป ที่สำคัญวิธีการนี้สามารถหาเงินได้ที่ละมากง่าย เร็ว และสะดวกสบายกว่าการทำงานอย่างอื่นด้วย

การขายบริการทางเพศของเด็กวัยรุ่นในยุคปัจจุบัน มีรูปแบบที่เปลี่ยนไปจากแต่ก่อนมาก คือ มักจะมีการดำเนินการอย่างอิสระด้วยตนเองโดยไม่ผ่านนายหน้า เพื่อจะได้ไม่ต้องแบ่งส่วนของรายได้ที่ได้มาให้กับผู้อื่น โดยส่วนใหญ่มักจะแฝงตัวไปเที่ยวตามสถานบันเทิงต่าง ๆ ในเวลากลางคืน หรือทิงเบอร์โทรศัพทไว้กับเด็กเสิร์ฟ หากนักเที่ยวรายใดสนใจก็สามารถติดต่อได้โดยตรงอีกรูปแบบหนึ่งซึ่งเป็นช่องทางสำคัญและมีผู้นิยมใช้กันเป็นจำนวนมากในปัจจุบัน คือ ขายบริการทางเพศผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยเฉพาะในเว็บไซต์และโปรแกรม IRC ที่ภายในมีห้องต่าง ๆ ให้เลือกนับเป็นพัน ๆ ห้อง รวมไปถึงห้องที่มีชื่อสื่อไปในประเด็นทางเพศอย่างชัดเจน ทำให้กลายมาเป็นแหล่งพบปะของผู้ซื้อขายบริการทางเพศอยู่เป็นจำนวนมาก จากงานวิจัยของนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในหัวข้อ E-commerce E-ตัว มีการเปิดเผยพฤติกรรมการขายตัวของชายและหญิงที่ใช้โปรแกรมเพิร์ช (pirch) เป็นสื่อกลาง ซึ่งกำลังได้รับความนิยมมากในขณะนี้ โดยผู้ที่เข้าไปเล่นสามารถเข้าไปพูดคุยกันตามช่องทางที่จัดแบ่งเป็นชื่อห้องต่าง ๆ เช่น ห้องพูดคุยสำหรับนักเรียน นักศึกษาแต่ละสถาบัน หรือแต่ละจังหวัด เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีบางห้องที่มีชื่อสื่อไปในทางที่ให้เป็นแหล่งพบปะของผู้ขายบริการทางเพศ กับผู้ที่ต้องการซื้อบริการทางเพศอย่างชัดเจนอยู่จำนวนมาก ซึ่งพบว่าส่วนใหญ่ผู้ขายบริการทางเพศผ่านอินเทอร์เน็ตจะเป็นเหล่านักเรียนนักศึกษา หนุ่มออฟฟิศเจ้าสำอาง อายุราว 16-30 ปี โดยมีเหตุผล ความมักมากในอารมณ์มาเป็นอันดับแรก รองลงมาเป็นเพราะร้อนเงิน ติดหรู เงินหาย ฐานะทางบ้านใช้ว่าจะยากจน บางรายมีกิจการเป็นของตัวเอง และบางคนก็ยังอยู่ในอุปการะของพ่อแม่ แต่เพียงเพราะต้องการหาเงินก้อนโตง่าย ๆ มาเสพสุข โดยสามารถปิดบังที่บ้านรวมถึงญาติสนิทมิตรสหายในอาชีพนี้ได้ดี (กระปุกดอทคอม, 2546)

การขายบริการทางเพศผ่านห้องสนทนาบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตนั้น จะสามารถเข้าสู่ห้องสนทนาได้โดยต้องมีโปรแกรมประเภท IRC เช่น pirch หรือ mIRC ก่อน และเชื่อมต่อเข้ากับเซิร์ฟเวอร์ ซึ่งคนไทยส่วนใหญ่นิยมใช้เซิร์ฟเวอร์ของ webmaster เพราะมีห้องสนทนาที่เป็นภาษาไทยและมีคนไทยชุมนุมอยู่เป็นจำนวนมาก เมื่อเข้าไปในโปรแกรมและเลือกเซิร์ฟเวอร์แล้วจึง

กรอกชื่อหรือนามสมมุติ (nick name) และอีเมลลงไป แล้วกด connect ถ้าหน้าจอปรากฏคำว่า you are now logged on ก็หมายความว่าทำการเชื่อมต่อกับเซิร์ฟเวอร์ได้สำเร็จและสามารถเลือกเข้าห้องสนทนาได้ทันที การสนทนาแบบนี้มีลักษณะคล้ายกับการสนทนากับผู้อื่นทางโทรศัพท์ แต่เปลี่ยนจากการสนทนาโดยใช้เสียงมาเป็นการพิมพ์ข้อความโต้ตอบกัน ผ่านคีย์บอร์ดและจอคอมพิวเตอร์แทน จึงถือว่าการติดต่อสื่อสารในเวลาเดียวกัน (real time) แบบจับพลันทันทีทันใด (interactive) ผู้สนทนาสามารถเลือกสนทนากับใครก็ได้โดยไม่จำกัดจำนวน ไม่ว่าจะเป็นการสนทนาแบบกลุ่มในห้องสนทนามหาหรือเลือกสนทนาแบบส่วนตัวก็ได้ การสนทนาผ่านห้องสนทนาบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตนี้จึงถือได้ว่าเป็นการเปิดมิติใหม่ของการสื่อสาร ผ่านสื่อทันสมัยและมีลักษณะเฉพาะตัวที่ให้อิสระแก่ผู้สนทนาอย่างเต็มที่ โดยไม่จำกัดในด้านเวลาและสถานที่ ไม่ว่าจะเป็นอยู่ที่ใดในโลกก็สามารถติดต่อสื่อสารหรือสนทนากันได้ และเมื่อเปิดเข้าไปภายในโปรแกรม IRC แล้วจะพบว่าห้องสนทนาที่มีผู้สร้างไว้มากมายนับพัน ๆ ห้อง มีทั้งห้องสนทนาทั่วไป เช่น ห้องเชียงใหม่ กรุงเทพฯ บางกอก ม.เชียงใหม่ หวานใจ ห้องคนนอนดึก เด็กมกฟอรั่ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีห้องสนทนาที่มีชื่อไปในประเด็นทางเพศอย่างชัดเจน เช่น ห้องขายบริการ ห้องหาสาวบริการ ห้องนักศึกษาสาวขายตัว ห้องมหาลัยขายเสียว ห้องคนทำงานขายตัว ห้องวิทยาลัยสาวขายตัว ห้องเช็ชสาวมหาวิทยาลัย ฯลฯ เมื่อเปิดเข้าไปยังหน้าห้องสนทนาเหล่านี้แล้วจะพบเห็นการประกาศขายบริการทางเพศกันอย่างโจ่งแจ้ง ทั้งนี้หากมีผู้สนใจก็สามารถติดต่อซื้อขายกันผ่านทางอินเทอร์เน็ตได้ทันที อาจจะมีการส่งรูปภาพมาใช้พิจารณาหรือนัดดูตัวก่อน จากนั้นจึงตกลงต่อรองราคา แลกเบอร์โทรศัพท์ แล้วนัดวันเวลาและสถานที่นัดพบต่อไป

นายไมตรี (นามสมมุติ) ผู้ที่เคยใช้บริการทางเพศกับนักเรียนนักศึกษา เปิดเผยว่าติดต่อบริการทางเพศนักเรียนนักศึกษาจากอินเทอร์เน็ต ซึ่งจะมีการแลกเปลี่ยนข้อมูล เบอร์โทรศัพท์ สถานที่ติดต่อ และราคาค่าตัว ซึ่งถ้าเป็นแบบชั่วคราวประมาณ 1,000-2,000 บาท แต่ถ้าค้างคืนประมาณ 4,000 บาท ก่อนจะนัดเจอกัน ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นศูนย์การค้าหรือร้านอาหาร แล้วจะพาไปบ้านร่วมหลับนอน เข้าก็จะไปส่งที่หอพัก ส่วนที่ชอบใช้บริการกับนักเรียน นักศึกษา เพราะนิสัยดีเป็นกันเอง พูดจาดี ไม่งอแง มีการศึกษา ไม่ได้ทำทุกวัน ปลอดภัยโรคมากกว่า ต่างจากผู้หญิงขายบริการทั่วไป ที่ผ่านมามีเคยใช้บริการทางเพศจากนักศึกษาทั้งสถาบันรัฐและเอกชนไปแล้ว 6 คน (องค์การเวิลด์คาร์พประเทศไทย, 2546)

การขายบริการทางเพศผ่านห้องสนทนาบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตนี้ นับวันจะยังได้รับความนิยมมากขึ้นเรื่อย ๆ โดยเฉพาะในหมู่นักเรียนนักศึกษา เพราะมีความสามารถ รวดเร็ว สามารถตกลง ต่อดูราคา เวลา สถานที่กันได้ทันทีทันใด ทั้งภายในห้องสนทนา หรือติดต่อด้วยการพูดคุยทางโทรศัพท์ ข้อเด่นของการขายบริการในรูปแบบนี้คือ การขายบริการสามารถเลือก

ทำงานเวลาใดก็ได้ เพียงแต่นั่งอยู่ที่หน้าจอคอมพิวเตอร์ ไม่ต้องออกไปรอลูกค้าตามสถานที่ต่าง ๆ รอรับงานผ่านเอเยนต์ หรือต้องเข้างานเป็นเวลา อย่างเช่น การทำงานตามไนต์คลับ บาร์ ไม่ต้องหลบซ่อน กลัวคนรู้จักพบเห็น สามารถติดต่อกับลูกค้าได้โดยตรง ไม่ต้องผ่านนายหน้าและโดนหักหัวคิวอีกด้วย โดยที่สถานที่ทำการค้าขายภายในห้องสนทนาถือได้ว่าเป็นค่าเช่าที่ถู่มาก เพียงแค่ชั่วโมงละ 20-30 บาทเท่านั้นเอง อีกทั้งการซื้อขายบริการทางเพศในรูปแบบนี้จะไม่ค่อยจำกัดในด้านระยะเวลา คือสามารถเข้าไปใช้บริการในเวลาใดก็ได้ ตลอด 24 ชั่วโมง ทำให้การเจริญเติบโตในการทำการค้าแบบ “โสเภณีออนไลน์” ยังมีจำนวนเพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ และได้รับความนิยมอย่างสูงในหมู่ผู้ซื้อและผู้ขายบริการทุกเพศทุกวัย

สถิติการขายบริการทางเพศ

จากการติดตามปัญหาดังกล่าวมาเป็นเวลานาน นายสมประสงค์ พระสุจันทรทิพย์ คณะทำงานศึกษากรณีเฉพาะกิจ คณะกรรมการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม สภาผู้แทนราษฎรเปิดเผยว่า ขณะนี้มีตัวเลขนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาหันเหชีวิตเข้ามาสู่อาชีพขายบริการทางเพศเป็นจำนวนมาก ทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด โดยจังหวัดที่มีนักเรียนขายบริการทางเพศ เช่น ลพบุรี พิษณุโลก อุบลราชธานี ขอนแก่น เชียงใหม่ เพชรบูรณ์ ฯลฯ ทั้งนี้เหตุผลของเด็กไม่มีอะไรมากไปกว่าความต้องการ “เงิน” เพื่อนำมาใช้เที่ยวเตร่หรือแสวงหาความสุขให้กับชีวิตเท่านั้น เพราะราคาค่าตอบแทนที่จะได้รับต่ออาทิตย์ ต่อเดือนนั้นค่อนข้างสูง กล่าวคือ ค่าบริการในแต่ละครั้งเริ่มตั้งแต่ 1,500-4,000 บาท และเท่าที่ทราบตอนนี้เริ่มขายตัวกันตั้งแต่ชั้น ม.2 หรือ ม.3 อย่างในต่างจังหวัดจะพบว่า ม.3 เยอะที่สุด เพราะเป็นช่วงรอยต่อของการศึกษาที่จะขึ้นชั้น ม.4 หรืออาชีวศึกษา ปวช. ปวส. โดยอ้างว่าไม่มีเงินเรียนและไม่มีเงินใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน แต่ลึก ๆ แล้วส่วนมากมักขายตัวเพื่อนำเงินไปเที่ยวกันทั้งนั้น ขณะที่สวนดุสิตโพลได้สำรวจข้อมูลประกอบการสัมมนาเชิงวิเคราะห์ในสถานการณ์จริงจากผู้ขายบริการ ผู้ใช้บริการ ผู้จัดการ (แม่เล้า มามาซัง) ผู้บริหารการศึกษา และประชาชน ที่เกี่ยวพันกรณีกรณีและนักศึกษาขายตัว รวม 3,197 คน เห็นว่าสาเหตุในการขายตัวร้อยละ 38.83 เป็นเพราะต้องการเงินใช้จ่ายเพื่อครอบครัวและใช้เป็นค่าเล่าเรียน ร้อยละ 28.55 เพื่อใช้จ่ายฟุ้งเฟ้อ ซื้อของฟุ่มเฟือย ร้อยละ 14.54 เห็นว่าขายตัวเนื่องจากปัญหาครอบครัว ขาดความรักความอบอุ่น ในขณะที่ร้อยละ 9.93 ทำตามเพื่อน อยากลอง รักสนุก และร้อยละ 4.43 ขายตัวเพราะขาดความรู้ มีการศึกษาน้อย ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามอีกร้อยละ 3.72 เห็นว่าเพราะถูกบังคับติดยาเสพติด (องค์การเวปเวิลด์คาร์พ, 2546) งานวิจัยอีกชิ้นหนึ่งระบุว่าในกลุ่มวัยรุ่นที่ผ่านการมีเพศสัมพันธ์มาแล้วนั้น มีความคิดที่จะขายบริการทางเพศสูงกว่าวัยรุ่นที่ไม่เคยผ่านการมีเพศสัมพันธ์ โดยวัยรุ่นชายร้อยละ 7.5 และวัยรุ่นหญิงร้อยละ 5.6 เคยคิดที่จะขาย

บริการ ส่วนวัยรุ่นที่ไม่เคยผ่านการมีเพศสัมพันธ์นั้น วัยรุ่นชายร้อยละ 4.4 และวัยรุ่นหญิงร้อยละ 0.9 เคยคิดที่จะขายบริการ (ไทยโพสต์, 2545, น. 23)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศุณิสา ทดลา ได้ศึกษาเรื่อง “รูปแบบพฤติกรรมกรรมการสื่อสารในห้องสนทนาบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต” โดยใช้การวิจัยเชิงพรรณนา วิเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล การสนทนาจากห้องสนทนาในเว็บไซต์ www.pantip.com, www.hunsa.com, www.sanook.com และโปรแกรม Pirch 98 โดยใช้ระเบียบวิธี การวิเคราะห์เนื้อหา เพื่อศึกษาถึงรูปแบบพฤติกรรมกรรมการสื่อสารของผู้สนทนาในห้องสนทนา ใช้การสนทนาดูกลุ่ม และสัมภาษณ์เจาะลึก เพื่อศึกษาถึงปัจจัยในการแสดงออกซึ่งพฤติกรรมดังกล่าว ผลการวิจัยพบว่ารูปแบบพฤติกรรมกรรมการสื่อสารของผู้สนทนาเน้นไปทั้งในรูปแบบที่แตกต่างและคล้ายคลึงกันกับการแสดงออกในการสื่อสารอย่างไร้ขอบเขต นอกจากนี้ผู้สนทนาจะคิดเพื่อสร้างคำและรูปแบบประโยคใหม่ ๆ ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของรูปแบบการสื่อสารผ่านตัวกลางด้วยคอมพิวเตอร์ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมกรรมการสื่อสารของผู้สนทนาประกอบด้วยลักษณะที่เป็นชุมชนจำลอง สภาวะไร้การขัดขวางและการควบคุม การไร้ขอบเขตในการสร้างความหมาย การไม่รู้จักรู้ผู้ที่สื่อสารด้วย การปลอมตัว การหลอกลวง ความเป็นตัวตนหลากหลาย การเปลี่ยนเพศ การสร้างจินตนาการ นอกจากนี้ยังมีปัจจัยทางด้านจิตวิทยาสังคม ได้แก่แนวคิดเกี่ยวกับตนเองรวมทั้งทัศนคติ ความเชื่อ ค่านิยม และความเห็น

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (2546) ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานครมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด เรื่องการเข้าไปดูภาพหรือข้อความพร้อมภาพอนาจารมากที่สุด รองลงมาคือ การสนทนาด้วยถ้อยคำไม่สุภาพผ่านเครือข่าย ส่วนพฤติกรรมการกระทำผิดในด้านกิจกรรมข้อมูลนั้นน้อยที่สุด ที่ว่าปัญหาที่พบคือ การสืบค้นข้อมูลในเว็บไซต์ โดยจะเป็นข้อมูลประเภทบันเทิง ตอบสนองความต้องการของตนเองมากกว่าเป็นเรื่องของวิชาการ และส่วนใหญ่จะใช้ระบบการสื่อสารผ่านเว็ลด์ไวด์เว็บที่มหาวิทยาลัยในการกระทำผิด

สำหรับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของนักศึกษา ได้แก่ ระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อครั้งต่างกัน คือ ระยะเวลาตั้งแต่ 121 นาที หรือ 2 ชั่วโมงขึ้นไป จะมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดสูงกว่าระยะเวลาที่เล่นต่อครั้งต่ำกว่า 2 ชั่วโมง ซึ่งหมายความว่ายิ่งนักศึกษาใช้เวลาในการเล่นอินเทอร์เน็ตมาก ก็จะเป็นช่องทางให้เกิดการกระทำผิดได้มากขึ้น และภูมิหลังการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว ถ้านักศึกษาได้รับการเลี้ยงดูของครอบครัว

แบบรัก สนับสนุนและควบคุมมาก พฤติกรรมการกระทำผิดทางอินเทอร์เน็ตจะน้อยลง แต่ถ้านักศึกษาได้รับการเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยมาก พฤติกรรมการกระทำผิดทางอินเทอร์เน็ตจะมากขึ้นเช่นกัน

เพื่อนในสถานศึกษาเป็นลักษณะของกลุ่มเพื่อนที่คบกับลักษณะของเพื่อนที่คบ โดยลักษณะของกลุ่มเพื่อนที่คบแบบเปรียบเทียบจะเป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดได้ง่ายกว่าลักษณะกลุ่มเพื่อนแบบสมาชิกและกลุ่มสหาย ยังมีเพื่อนแบบเปรียบเทียบมาก ก็จะมีพฤติกรรมการกระทำผิดมากเช่นกัน ลักษณะของเพื่อนที่คบแล้วไม่ปลอดภัย คือ ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย ชอบเสี่ยงอันตราย ชอบไปเที่ยวสถานเริงรมย์ ชอบไปเที่ยวสถานบริการทางเพศ จะมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดมากกว่าลักษณะของเพื่อนที่คบแล้วปลอดภัย คือ มีความประพฤติดี สนใจการเรียน ศึกษาวาจาสุภาพ ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และสามารถให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อนอย่างมีเหตุผล ซึ่งส่วนใหญ่พบว่า นักศึกษาจะมีลักษณะของกลุ่มเพื่อนที่คบแบบสมาชิกและแบบสหายเป็นส่วนใหญ่ และลักษณะของเพื่อนที่คบแล้วปลอดภัยมากกว่าเพื่อนที่คบแล้วไม่ปลอดภัย จึงกล่าวได้ว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีกลุ่มเพื่อนที่ดี สามารถเลือกคบเพื่อนที่สามารถไว้วางใจได้ จึงมีการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2540) ที่ว่าพฤติกรรมการกระทำผิดเหมือนเพื่อนควรจะเกิดขึ้นหรือเพิ่มปริมาณมากขึ้นหลังจากคบเพื่อนที่พฤติกรรมเหมาะสมหรือไม่เหมาะสม ปลอดภัยหรือไม่ปลอดภัยนั่นเอง เป็นต้น

มณฑนา สีสวรรณ ได้ศึกษาเรื่อง “การกระทำของมนุษย์บนอินเทอร์เน็ตที่เป็นภัยต่อมนุษย์ในสังคมไทย: แนวคิดในการจัดการ” สรุปได้ว่า ในปัจจุบันอินเทอร์เน็ตได้ก่อให้เกิดประโยชน์มหาศาล ทั้งในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง แต่จะเห็นได้ว่ามนุษย์ในสังคมไทยจำนวนไม่น้อยที่มีพฤติกรรมการใช้ศักยภาพของอินเทอร์เน็ตในทางที่เป็นภัยต่อผู้อื่น และเนื่องจากอินเทอร์เน็ตมีลักษณะของความเป็นสากล ผลของการกระทำที่เป็นภัยดังกล่าวบนอินเทอร์เน็ตจึงก่อให้เกิดความเสียหายที่ร้ายแรงกว่าการกระทำในโลกแห่งความเป็นจริง ซึ่งหากพิจารณาถึงกฎหมายที่มีอยู่พบว่า ปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายเกี่ยวกับการกระทำบนอินเทอร์เน็ตโดยตรง แต่กฎหมายที่มีอยู่เดิมสามารถที่จะนำมาบังคับใช้ต่อการกระทำที่เป็นภัยบนอินเทอร์เน็ตได้

อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันยังคงมีปัญหาการบังคับใช้กฎหมายดังกล่าวต่อการกระทำที่เป็นภัยบนอินเทอร์เน็ต ทั้งนี้ เนื่องจากอินเทอร์เน็ตได้ก่อให้เกิดผู้กระทำความผิดในรูปแบบใหม่ คือ มีลักษณะเป็นบุคคลเสมือน (Virtual Man) ที่ไร้ตัวตน (Anonymous) การสืบหาและพิสูจน์ว่าใครเป็นผู้กระทำจึงเป็นสิ่งที่ทำได้ยาก ดังนั้น แนวคิดในการจัดการปัญหาของมนุษย์ในอินเทอร์เน็ตจึงไม่อาจวางอยู่บนปรัชญาเดียวกับแนวคิดในการจัดการปัญหาของมนุษย์ในโลกแห่งความเป็นจริง

และการบังคับใช้กฎหมายไม่อาจมีประสิทธิภาพได้ในลักษณะเดียวกับที่เป็นอยู่ในโลกแห่งความเป็นจริง

หากพิจารณาถึงมาตรการต่อภัยที่มีในปัจจุบัน พบว่า มีองค์กรของภาครัฐที่เข้ามาจัดการต่อภัยบนอินเทอร์เน็ต โดยมีมาตรการที่ชัดเจนในการปราบปรามผู้กระทำความผิดและการป้องกันการกระทำที่เป็นภัย แต่มาตรการที่มีส่วนใหญเป็นการจัดการต่อปัญหาที่ปลายเหตุ ยังไม่มีมาตรการที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรมในด้านการป้องกันที่ต้นเหตุ โดยการสร้างภูมิคุ้มกัน ตลอดจนจิตสำนึก และจริยธรรมที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต ดังนั้นการสร้างภูมิคุ้มกันและจริยธรรมให้กับผู้ใช้อินเทอร์เน็ตจึงเป็นสิ่งที่ต้องรีบดำเนินการเพราะบางคนมองว่าเป็นเรื่องธรรมดา ใครก็สามารถทำได้ เป็นเรื่องความพึงพอใจสิทธิส่วนบุคคล

สรุป โลกของอินเทอร์เน็ตเป็นโลกที่ไร้พรมแดน อยู่ที่ไหนก็สามารถคุยกันได้ทั่วโลก ทำให้เกิดการพัฒนารูปแบบไปในทางที่เสียหาย เช่น การลงข้อมูลบนเว็บ กระทั่ง ทิ้งเบอร์โทรศัพท์ แต่ลึกลงไปได้แก่การขายบริการทางเพศด้วย แต่จะเปลี่ยนรูปแบบมาอยู่บนอินเทอร์เน็ตโดยไม่ผ่านนายหน้า ยิ่งเพิ่มทวีคูณแรงมากขึ้น เนื่องจากใช้งบประมาณน้อยกว่า ติดต่อกันง่ายขึ้น และที่สำคัญเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมาย สืบสวนปราบปราม ยังขาดความรู้และขาดประสิทธิภาพในการจับกุม

สำหรับการขายบริการทางเพศ ไม่มีวันที่จะหมดสิ้นไป เนื่องจากความต้องการในเรื่องดังกล่าวมีอยู่สูง ไม่เฉพาะในประเทศไทยเท่านั้น ในต่างประเทศก็เช่นกัน และทำรายได้อย่างมหาศาล ยังเกี่ยวข้องกับอาชญากรรมอื่น ๆ เช่น ยาเสพติด ผู้มีอิทธิพล ผู้ก่อการร้าย เป็นต้น นับว่าการขายบริการทางเพศ จะมีมากขึ้นหากเศรษฐกิจยังตกต่ำลงเช่นนี้ เพราะเข้าถึงได้ง่ายขึ้น เสียค่าใช้จ่ายน้อย ไม่เปิดเผยตัวให้บุคคลอื่นรู้จัก ยังทำรายได้อย่างมหาศาลให้กับหญิงสาว บางคนส่งรายได้จำนวนมากกลับบ้านทุกเดือน ในลักษณะสไลด์ ผลกระทบด้านสังคมก็คือ วัฒนธรรมความคิดของคนตกต่ำลง ต้องการเพียงเงิน ไม่สนใจผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อตนและครอบครัว ก่อให้เกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ คนในกลุ่มเสี่ยง คือกลุ่มผู้ขายบริการทางเพศได้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ปัจจัยภูมิหลัง

ทักษะของประชาชนต่อการขาย
บริการทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ต

